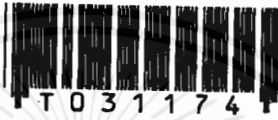

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการออกแบบหนังสือ "สงครามโลกครั้งที่ 3"

Book design "The Third World War"

นางสาวอัมพร มนเทียน
Miss Ampom Montain

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาศิลปะ สาขาวิชาออกแบบสิ่งพิมพ์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

117,
0555 ค
2520

ปีการศึกษา 2540

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน..... 31174

วัน, เดือน, ปี..... 22 ก.ย. 2541

เอกสารนี้จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่วัน, เดือน, ปี..... 22 ก.ย. 2541

โครงการออกแบบหนังสือ "สงครามโลกครั้งที่ 3"

Book design "The Third World War"

นางสาวอัมพร มนเทียน
Miss Ampom Montain

วันที่ 15/05/2561

(อาจารย์ที่ปรึกษา : อ.วิทยา หาญวารีวงศ์ศิลป์)

วันที่ 19/05/2561

(หัวหน้าภาควิชาศิลปะ : ผศ.รัตนา วิวัฒน์สินอุดม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อโครงการ

โครงการออกแบบหนังสือ "สงครามโลกครั้งที่ 3"

เบื้องหลังความเป็นมา

โลกที่เราอาศัยอยู่อย่างสันติทุกวันนี้ แท้ที่จริงก็คือโลกของการต่อสู้ เราต่อสู้เพื่อตัวเอง เพื่อครอบครัว คู่สู้กับโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ และวิธีการที่เราต่อสู้ได้รับอิทธิพลมาจากสงครามแห่งอดีต ปัจจุบัน อนาคต สงครามแห่งอดีตทั่วทั้งดินแดนกระทั่งในปัจจุบัน ซึ่งสงครามปัจจุบันมีอิทธิพลในการเพิ่มหรือลดราคาน้ำมัน ส่งผลไปถึงราคาสินค้าในท้องตลาด และหุ้นในตลาดหุ้น สงครามทำลายสิ่งแวดล้อม สงครามเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตของเราเพราะเราคุ้นชินทุกวันจากทีวีในท้องรับแขก ในอดีตการทำสงครามเพื่อต้องการยึดครองพื้นที่ (ล่าอาณานิคม) ยึดครองโลก แต่ในยุคปัจจุบันกลับกลายเป็นสงครามที่ต้องการยึดครองจิตวิญญาณของบุคคล เป็นการทำสงครามโลกครั้งที่ใหม่ที่สอดคล้องกับอารยธรรมโลกใหม่ไร้พรมแดน (โลกาภิวัตน์) โดยมี "เงิน" และ "สื่อ" เป็นอาวุธ ที่มีกลยุทธ์แอบแฝงซับซ้อน เพื่อใช้ในการล่าเมืองขึ้นทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรม จากประเทศด้อยพัฒนา หรือกำลังพัฒนาที่ตาม ประเทศไทยก็คือนหนึ่งในนั้นจากการครอบงำ

ข้าพเจ้าเล็งเห็นถึงความสำคัญของการทำสงครามครั้งนี้ ที่ต้องการนำเสนอมุมมองให้กับผู้อ่าน โดยอาศัยข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบ

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาการออกแบบหนังสือ เพื่อให้เกิดความน่าสนใจ มีคุณค่า น่าอ่าน
2. ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อการจำแนก และจัดระเบียบข้อมูลและออกแบบได้ตามความเหมาะสม
3. ศึกษารูปแบบของหนังสือพิมพ์ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการสื่อถึงงาน

ขอบเขตโครงการ

จัดทำเป็นหนังสือ 1 เล่ม ขนาด 15.5" x 23" จำนวน 16 หน้ารวมปก

แนวทางบรรณูป่าหมาย

1. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ
 - การออกแบบหนังสือ จากตัวอย่างหนังสือต่างๆที่เกี่ยวข้อง
 - รูปแบบและการออกแบบหนังสือพิมพ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
 - บทความ บทวิเคราะห์ ข่าวสาร ฯลฯ ที่มีส่วนเกี่ยวกับเนื้อหาสาระในงาน เพื่อนำมาใช้สื่อถึงแนวทางที่เหมาะสมสำหรับงานออกแบบ
2. วิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้มา และนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบ
3. สรุปขอบเขตโครงการ และลักษณะของงานโดยรวม
4. วางแนวทางการทำงาน
5. ออกแบบตามแนวทางที่วางไว้
6. ทำ Lay-Out ตรวจแก้แบบร่าง ปรับปรุงข้อบกพร่อง

หัวข้อวิทยานิพนธ์	โครงการออกแบบหนังสือ 'สงครามโลกครั้งที่ 3'
Thesis	Book design 'The Third World War'
นักศึกษา	นางสาวอัมพร มนเทียน
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์วิทยา หาญวารังค์ศิลป์
สาขา	ออกแบบสิ่งพิมพ์
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2540

บทคัดย่อ

โครงการนี้จัดทำขึ้นเพื่อต้องการให้ผู้อ่านได้เห็นมุมมองต่างๆ ในการทำสงครามครั้งนี้ตั้งแต่อดีต-ปัจจุบันว่า มันมีอิทธิพลอย่างไรในชีวิตที่กำลังเผชิญอยู่ โดยอาศัยข้อมูลและบทวิเคราะห์มาจัดการให้เกิดงานออกแบบที่น่าสนใจได้ ในการออกแบบได้คำนึงถึงความสามารถในการสื่อสาร, ลักษณะและความเหมาะสมกับผู้อ่าน ทั้งนี้ได้ออกแบบหนังสือให้มีลักษณะคล้ายหนังสือพิมพ์ เนื่องด้วยรูปแบบของหนังสือพิมพ์เลือกการนำเสนองาน ตอบสนองวัตถุประสงค์ของผู้ออกแบบได้ชัดเจน (ข้อมูลข่าวสารทางเศรษฐกิจ, การเมือง, สังคม, และวัฒนธรรม, การโฆษณา) ซึ่งหนังสือพิมพ์เป็นสื่อแรกที่ผู้อ่านจะได้สัมผัส เป็นเป้าหมายหลักในการนำเสนอความคิดของผู้ออกแบบ ที่แฝงเข้ามาช่วยให้งานมีความน่าสนใจขึ้น ซึ่งเป็นบุคลิกหนึ่งของการออกแบบหนังสือเล่มนี้.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอบคุณครอบครัวคุณค่าที่เกินคำบรรยาย

ขอบคุณอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความแนะนำ

ขอบคุณรุ่นน้อง เพื่อนๆ และรุ่นพี่ สำหรับกำลังใจที่สม่ำเสมอ

ขอบคุณอุปสรรคที่ทำให้งานนี้มีคุณค่ามากขึ้นสำหรับข้าพเจ้า

ด้วยความขอบคุณเป็นอย่างสูง

ฉัตร มนเทียน

พฤษภาคม 2541

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ปัจจุบันการสื่อสารได้พัฒนาก้าวไกลจนทำให้พรมแดนของแต่ละประเทศหายไป ประเทศด้อยพัฒนา-กำลังพัฒนาต่างพยายามที่จะแข่งขันให้ทันโลกที่หมุนเร็วเพราะระบบการสื่อสารไร้พรมแดน จึงต้องดำเนินนโยบาย เปิดเสรีทางการเงินการค้า และระบบสื่อเสรี ตามที่ประเทศมหาอำนาจจะกำหนด สร้างภาพให้หลงใหลโลกาภิวัตน์ จนเกิดการรุกรานวัฒนธรรม เกิดวัฒนธรรมโลกไร้พรมแดน เกิดจักรวรรดินิยมทางวัฒนธรรม ที่มีสื่อสารสนเทศเป็นอาวุธ ซึ่งสื่อนี้มีบทบาทมากในสังคมปัจจุบัน ในการกำหนดค่านิยม ความคิดสร้างสรรค์ มีอิทธิพลในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมวลชน ถ่ายทอดลักษณะนิสัยและบุคลิก ค่อยๆแทรกซึมอย่างช้าๆ ที่ละเล็กละน้อย ทั้งในรูปแบบที่เปิดเผยและแอบแฝงในรูปของความบันเทิง โดยผู้รับสารไม่รู้ตัว

การออกแบบหนังสือเล่มนี้จึงได้มุ่งให้ผู้อ่านได้เข้าใจ และรู้จักใช้สื่ออย่างระมัดระวัง โดยเฉพาะสื่อตะวันตกที่เข้ามามีอิทธิพลในทุกด้าน จนเกิดสงครามสารสนเทศ หรือสงครามทางวัฒนธรรมที่กำลังดำเนินอยู่อย่างอิสระเสรี เพื่อประโยชน์ของผู้อ่านจะได้วิเคราะห์ด้วยตนเอง ที่มีหนังสือของข้าพเจ้าทำหน้าที่เป็นสื่อกลาง ชวนเชื่อให้ผู้อ่านหันมาพิจารณาตัวตน เพราะสงครามที่แท้จริงคือ สงครามที่อยู่ในใจตน.

อัมพร มนเทียน

พฤษภาคม 2541

สารบัญ

	หน้า
หัวข้อโครงการ	ก
บทคัดย่อ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
คำนำ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	
- โลกไร้พรมแดนกับสงครามโลกครั้งใหม่.....	1
- สงครามจิตวิทยา.....	6
- หนังสือพิมพ์.....	7
- การใช้ภาษาในพาดหัวข่าว.....	13
บทที่ 2 การออกแบบสิ่งพิมพ์	
- การออกแบบจัดหน้าสิ่งพิมพ์.....	14
- การออกแบบภาพประกอบ.....	17
- การออกแบบจัดหน้าหนังสือพิมพ์.....	19
บทที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูล และหาแนวทางในการออกแบบ	
- สรุปเนื้อหาภายในเล่ม.....	25
- สรุปลักษณะหนังสือ.....	26
- แนวทางการออกแบบหนังสือ.....	26
- ลักษณะการใช้ภาพประกอบ.....	27
บทที่ 4 ขั้นตอนการออกแบบ	
- ทำแบบร่าง.....	28

- แก๊โซ และพัฒนาแบบ.....30

บทที่ 5 ผลงานจริง.....35

บทที่ 6 ผลสรุปตามข้อเสนอแนะ.....44

บรรณานุกรม.....45

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
ภาพ 4.1 - 4.2 แบบร่างหนังสือครั้งที่ 1.....	28
ภาพ 4.3 - 4.6 แบบร่างหนังสือครั้งที่ 1.....	29
ภาพ 4.1 - 4.2 แบบร่างหนังสือครั้งที่ 2.....	30
ภาพ 4.3 - 4.6 แบบร่างหนังสือครั้งที่ 2.....	31
ภาพ 4.7 - 4.10 แบบร่างหนังสือครั้งที่ 2.....	32
ภาพ 4.11- 4.14 แบบร่างหนังสือครั้งที่ 2.....	33
ภาพ 4.15 แบบร่างหนังสือครั้งที่ 2.....	34
ภาพ 5.1 ปกหน้า-ปกหลัง.....	36
ภาพ 5.2 หน้าคู่ สื่อเศรษฐกิจ กับ สื่อสงคราม.....	37
ภาพ 5.3 หน้าคู่ การโฆษณาชวนเชื่อ กับ สงคราม.....	38
ภาพ 5.4 หน้าคู่กลาง สงครามอยู่ในบ้าน.....	39
ภาพ 5.5 หน้าคู่ สื่อทีวี กับ อาหารและสุขภาพ.....	40
ภาพ 5.6 หน้าคู่ สื่อภาพยนตร์ กับ สื่ออิเล็กทรอนิกส์.....	41
ภาพ 5.7 หน้าคู่ โฆษณาสินค้า กับ สื่อปล้น.....	42

บทที่ 1

บทนำ

‘โลกไร้พรมแดนกับสงครามโลกครั้งใหม่’

ความเป็นมาของรูปแบบของสงครามในยุคโลกาภิวัตน์

คำว่า “คลื่นลูกที่สาม” คำนี้ไม่ใช่หมายถึงเพียงถึง การปฏิวัติทางเทคโนโลยีใหม่ โดยมีคอมพิวเตอร์ และระบบสื่อสารเท่านั้น แต่มันหมายรวมถึงการเกิดขึ้นของระบบอารยธรรมครอบโลกครั้งใหม่

สงครามเศรษฐกิจไม่เป็นเพียงแต่สงครามด้านการค้าอย่างที่เข้าใจ แต่ที่แท้คือ สงครามเพื่อช่วงชิงและสร้างอำนาจครอบโลกครั้งใหม่

เป็นการเผชิญหน้ากันโดยตรงระหว่าง อารยธรรมโลกเก่าที่มีพรมแดน กับอารยธรรมโลก ใหม่ที่ไร้พรมแดน ทุกสิ้น ๆ คืออารยธรรมไร้พรมแดนจะเกิดขึ้นไม่ได้ หากไม่มีการกวาดล้าง และการทำลายระบบรัฐชาติ เศรษฐกิจแห่งชาติ วัฒนธรรมระดับชาติ และระดับท้องถิ่นลง

ความมั่งคั่งของระบบอารยธรรมใหม่นี้ไม่ใช่เกิดจากการลงทุนทำการผลิตจริง แต่คือความมั่งคั่งที่เกิดจากการปั่น (speculation) ค่าเงิน และค่าหุ้น ยิ่งก่อให้เกิดการสั่นไหวแปรเปลี่ยนไปมากเท่าไร หรือการฟองตัว และทดตัวของฟองสบู่ (ฟองสบู่และการแตกตัว) ได้มากเท่าไรความมั่งคั่งก็จะก่อเกิดมากขึ้นเท่านั้น

เงินไร้พรมแดนจึงกลายเป็นที่มาของอภิมหากำไร และความสามารถที่จะทำกำไรได้ในขอบเขตทั่วโลกในเวลาเดียวกัน นอกจากนี้ ยังสามารถทำกำไรได้ด้วยความไวไกลกับความไวของแสง เพราะเพียงแค่สั่งซื้อ หรือขาย ก็หมายถึงการไหลเข้ามาของกำไรในเสี้ยววินาที

นอกจากนี้ การไหลเข้าไหลออกของเงินไร้พรมแดน จะกลายเป็นพลังอำนาจครอบคลุมเหนือการกำหนดทิศทางของตลาด และการขึ้นลงของระบบเศรษฐกิจอำนาจนี้เอง ทำให้เงินกลายเป็นอาวุธที่ทรงพลังภาพใน การควบคุม และการทำงานได้ในตัวของมันเอง เพราะเงินไม่เพียงแต่สามารถไหลเข้าไปในที่หนึ่งในจำนวนมหาศาลเท่านั้น ยังสามารถใช้ในการทำลายค่าเงินสกุลต่าง ๆ ให้พลิกผันไปตามอำนาจของการซื้อและขายของกลุ่มทุนแก๊งกำไรไร้พรมแดน

ดังนั้น ระบบเศรษฐกิจระดับชาติ ที่เชื่อมต่อกับระบบตลาดเสรี หรือการปั่นและการแก๊งกำไรไร้พรมแดน จะสูงหรือถูกปล้นชิงความมั่งคั่ง ผลที่ตามมาคือวิกฤตการเงิน พร้อมทั้งวิกฤตหนี้สิน และในเวลาเดียวกันจะนำสู่การทำลายลงของระบบการผลิตที่ทำการผลิตจริง

กล่าวโดยสรุปก็คือ เงินไร้ พรมแดน กลายเป็นอาวุธสงครามที่ทรงพลังยิ่ง และการขยายตัวของระบบอารยธรรมไร้พรมแดนนี้จะนำมาซึ่งการปล้น และการหากำไรแบบไร้พรมแดน และจะนำสู่การระจุกตัวของกำไร หรือความมั่งคั่งอย่างมหาศาล และรวดเร็วยิ่งแก่กลุ่มทุนแก๊งกำไร แต่ในขณะที่เดียวกันจะนำสู่หายนะที่รุนแรงต่อประชาชน และประเทศยากจนทั้งหลาย

ปัญหาที่เป็นหัวใจของระบบอารยธรรมโลกใหม่นี้ จึงอยู่ที่ว่าจะสร้างความชอบธรรมให้แก่ขบวนการเปลี่ยนโลก และการครอบงำโลกครั้งใหม่ได้อย่างไร นี่คือนิยามของสงครามในอีกรูปแบบหนึ่ง คือ สงครามสารสนเทศ หรือสงครามทางวัฒนธรรม

นอกจากนี้ สงครามทางวัฒนธรรม ได้กลายเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุด ในการสร้างความชอบธรรมแก่สงคราม เศรษฐกิจ (เพราะการแก่งกำไรแบบไร้พรมแดนและการเปลี่ยนโลกยุคใหม่ ไร้ความชอบธรรมอย่างยิ่ง) ดังนั้น เพื่อสร้างความชอบธรรมแก่ระบบอารยธรรมใหม่ การโฆษณาชวนเชื่อ เพื่อให้คนทั่วโลกยอมรับการเปลี่ยนโลก จึงกลายเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง

สื่อจึงกลายเป็นอาวุธของสงครามโลกครั้งใหม่ การสถาปนาอำนาจครั้งใหม่ของทุนไร้พรมแดนและจักรวรรดิอเมริกาได้เกิดขึ้นพร้อมๆ กับการพัฒนาการของสื่อจากระบบสื่อมีพรมแดนสู่สื่อไร้พรมแดน

สื่อมีพลังอำนาจมหาศาล ดังนั้น สื่อจะถูกควบคุมอย่างใกล้ชิดโดยรัฐบาล และชนชั้นนำในสังคม โดยทั่วไป สื่อจึงถูกทำให้เป็นส่วนหนึ่งขององค์กรของรัฐและถูกควบคุมโดยรัฐ ในยุครัฐชาติ ระบบ "สื่อ" สาร ถือว่า เป็น National Media หรือถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลไกของรัฐ ซึ่งทำหน้าที่ผูกขาดเหนือการนำเสนอข่าวสาร ข้อมูล และการบันเทิง รัฐไม่เพียงควบคุมสื่อเท่านั้น แต่ในเวลาเดียวกันก็ใช้สื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการดำรงอยู่ของรัฐ สื่อจึงทำหน้าที่เป็นพลังอำนาจในด้านการผลิต และการนำเสนออุดมการณ์แห่งรัฐ เป้าหมายของสื่อ คือเรื่องความมั่นคงภายใน และการสร้างจิตวิญญาณร่วมของคนในสังคมให้รักชาติ

ในกรณีของประเทศไทย คำว่า ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และความมั่นคงแห่งชาติ กลายเป็นผลผลิตที่สำคัญที่สุด ของสื่อในยุคที่สื่อมีพรมแดน

พอโลกก้าวเข้าสู่ยุคโลกไร้พรมแดน สิ่งที่เราเรียกว่า "สื่อไร้พรมแดน" โดยเริ่มมีอำนาจมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันอำนาจรัฐที่เคยมีอำนาจเหนือสื่อ ก็ลดลง

อเมริกาได้เริ่มผลักดันนโยบายที่เรียกว่า Privatization หรือการโอนกิจการภาครัฐ ให้กลายเป็นของเอกชน

หัวใจของนโยบายนี้คือ เรื่องของสื่อ อเมริกาต้องการลดอำนาจของรัฐชาติลง เพราะถือว่าเป็นอุปสรรคต่อการสร้างอารยธรรมโลกในยุคโลกไร้พรมแดนภายใต้อิทธิพลของอเมริกา ผลที่ตามมาคือสื่อจำนวนมากที่เคยอยู่ภายใต้อิทธิพลของรัฐก็ถูกทำให้เป็นของเอกชน

การเชื่อมต่อโดยตรงระหว่างสื่อกับธุรกิจเอกชนจึงเริ่มขยายตัวขึ้น สื่อที่ทำหน้าที่ทางการเมืองจึงแปรรูปเป็นสื่อที่ทำหน้าที่ทางธุรกิจเป็นสำคัญ เงินนั่นเอง ทำให้สื่อเริ่มแปลกแยกจากรัฐและเริ่มแสดงอิทธิพลเหนือรัฐมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ

กรณีการเคลื่อนไหวของประชาชนเมื่อเหตุการณ์ 17 พฤษภาคม เป็นตัวอย่างหนึ่งที่แสดงถึงอิทธิพลของสื่อไทยในแง่มุมที่ต่อต้านรัฐโดยตรง แต่ปรากฏการณ์ที่สำคัญกว่า และมีอิทธิพลเหนือกว่า ความเป็นเอกชน หรือความเป็นธุรกิจของสื่อ คือการกำเนิดขึ้นของสื่อไร้พรมแดน

สื่อไร้พรมแดนของอเมริกาในการรุกสู่เอเชียผ่านการขยายอิทธิพลในด้านซื้อสื่อ และร่วมลงทุนกับสื่อ ระดับประเทศ เช่น กรณีของ Dow Jones และ Rupert Murdoch ซึ่งเป็นสื่อระดับโลกได้เข้ามา เชื่อมธุรกิจกับบรรดาสื่อระดับประเทศและสื่อท้องถิ่นในย่านเอเชีย รวมทั้งในประเทศไทย ในรูปแบบของ "Cross-Media Ownership"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยวิธีการเหล่านี้ สื่อระดับโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งของอเมริกา ได้ค่อย ๆ ขยายขนาดอิทธิพลและสร้างเครือข่าย
ครอบเอเชียขึ้นในบางประเทศ สื่อระดับโลกจะเข้าซื้อกิจการสื่อระดับประเทศโดยตรงเช่น กรณี

ที่ Murdoch เข้าซื้อกิจการของ South China Morning Post สิ่งเหล่านี้ คือการเปลี่ยนแปลงที่ค่อยเป็นค่อยไป
กล่าวโดยสรุปก็คือ นโยบายของอเมริกาที่เรียกว่า Privatization คือจุดเริ่มต้น แต่เบื้องหลังที่แท้จริง ไม่ใช่อยู่ที่
ที่การเปลี่ยนมือจากสื่อรัฐเอกราชภายในประเทศ แต่ คือการก้าวเข้าสู่ยุคที่สื่อไร้พรมแดนเข้าคุมเหนือสื่อระดับประเทศ

ก่อนหน้าฟองสบู่เอเชียจะแตกจะเห็นแนวรุกด้านข่าวสาร และวัฒนธรรมที่เป็นระบบอย่างยิ่งกล่าวคือ ข่าว
และสื่ออเมริกาทั้งหมดสร้างภาพให้คนเอเชีย

1. หลงไหลต่ออารยธรรม โลกไร้พรมแดน หรือสิ่งที่เรียกว่า "โลกาภิวัตน์"

2. หลงไหล และคลั่งเทคโนโลยีไร้พรมแดน

3. เชื่อมโยงอย่างมกมายต่อ สิ่งที่เรียกว่า ระเบียบระบบโลกใหม่ และเส้นทางยุทธศาสตร์พัฒนาที่นำเสนอโดย
อเมริกา ที่เรียกว่า ตลาดเสรี สื่อเสรี และการค้าเสรี จะนำเอเชียสู่ความรุ่งโรจน์ครั้งใหม่

ประเทศเอเชีย และประเทศไทย พ่ายสงครามอย่างยับเยินเพราะความหลงมกมายของชนชั้นนำ

นอกจากนี้ ที่สำคัญไม่น้อยกว่ากันคือ บรรดาชนชั้นนำในประเทศเอเชียไม่มีใครมากนักที่สนใจอิทธิพลของสื่อ
ไร้พรมแดน ว่าจะสามารถมีอิทธิพลรุนแรงและครอบคลุมความเชื่อของคนในสังคมได้ ผลที่ตามมาคือ ชนชั้นนำ และนัก
วิชาการในประเทศย่านเอเชียตกอยู่ภายใต้กระแสคลั่งโลกาภิวัตน์อย่างสูงสุด

ผู้นำประเทศในเอเชียที่หวังจะรุ่งโรจน์ครั้งใหม่ในศตวรรษที่ 20 และหวังจะนำชาติก้าวสู่อารยธรรมไร้พรม
แดนต่างพยายามผลักดันนโยบายที่เรียกว่า การพยายามแข่งขันให้ทันกับโลก แต่การที่จะแข่งให้ทันโลกได้ ก็ต้องดำ
เนินนโยบาย เปิดเสรีทางการเงินการค้า และระบบสื่อเสรีตามที่ประเทศอเมริกาเสนอ

ชนชั้นนำไทย และประเทศไทย คือแนวหน้าของนโยบายเปิดโลก และแข่งกับโลกและแนวหน้าของ การขึ้นช้อบ
ทุกอย่างที่เป็นอเมริกา จึงกลายเป็นประเทศแรกที่หายนะ

สงครามและการรุกทางวัฒนธรรม และความหลงไหลโลกาภิวัตน์ คือที่มาของการเปิดสงครามเศรษฐกิจ (การ
ปล้นชิงความมั่งคั่งโดยตรง และสงครามครอบโลกของกลุ่มเงินแก๊งค์กำไร)

นอกจากนี้ สงครามยึดครองโลก ในยุคปัจจุบันไม่ใช่สงครามยึดครองพื้นที่อีกต่อไป แต่คือสงครามยึดครอง
จิตวิญญาณของบุคคล ดังนั้น สื่อไร้พรมแดนจึงกลายเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการทำสงคราม

สื่อไร้พรมแดน ได้นำเสนอภาพที่สดสวยยิ่งของระบบวัฒนธรรมโลกใหม่ ที่เรียกว่า วัฒนธรรมโลกไร้พรมแดน
(Borderless Cultures) โดยตั้งบนความหวังว่าในที่สุดแล้ว วัฒนธรรมนี้จะเข้าแทนที่ ทำลายวัฒนธรรมระดับชาติลง
และท้องถิ่นลง

ผลที่ตามมาคือการเกิดขึ้นของหมู่บ้านอิเล็กทรอนิกส์ของโลก (Global Villages) ซึ่งผู้คนในหมู่บ้านเป็น
สมาชิกของอารยธรรมโลกแบบไร้พรมแดน คนในหมู่บ้านนี้ คือ สมาชิกของฮอลลีวูด (Hollywood) CNN MTV
Times World Sport และการ์ตูนญี่ปุ่น มีระบบอินเทอร์เน็ต (Internet) ต่อเชื่อมทุกบ้าน มีทามาโกต
(Tamagotchi) เป็นสัตว์เลี้ยงประจำบ้าน สามารถสั่งซื้อสินค้า (อเมริกา) ผ่านอินเทอร์เน็ต อาหารโปรด คือ Big
Mac และ เป๊ปซี่ หรือ โคล่า ดารา และนักร้องคนโปรด คือ บรรดานักร้องชาติอเมริกา และดารา Hollywood
กีฬาที่โปรดคือ ฟุตบอลอเมริกา บาสเกตบอล และกอล์ฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

² จักรวรรดินิยมทางวัฒนธรรมในปลายศตวรรษที่ 20

ได้มีการล่าเมืองขึ้นทางวัฒนธรรมครั้งใหม่เกิดขึ้น โดยมีเป้าหมายอยู่ที่การยึดครองพื้นที่ทางวัฒนธรรมเป็นสำคัญ สรุปว่า

เป้าหมายหลักของจักรวรรดินิยมทางวัฒนธรรมก็คือ การบุกรุกคนหนุ่มคนสาวทางการเมือง และทางเศรษฐกิจ การใช้ความบันเทิง และการโฆษณาของจักรวรรดินิยมพุ่งเป้าไปที่คนวัยรุ่น ซึ่งมีความเปราะบางที่สุดต่อการโฆษณาชวนเชื่อทางทีวี...

“ทีวี” ซึ่งถือว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในยุคสารสนเทศไร้พรมแดน ทีวีคืออุปกรณ์แห่งความบันเทิง ใครจะคิดว่า ทีวีจะเป็นเครื่องมือในการล่าเมืองขึ้นทางวัฒนธรรมได้ แต่ความเป็นจริง ทีวีกลับกลายเป็นอุปกรณ์ที่ทรงพลังและสำคัญอย่างยิ่งในยุคโลกไร้พรมแดน

ในกลุ่มประเทศละติน ในขณะที่จำนวนทีวีเพิ่มขึ้น 40 เปอร์เซ็นต์ หนี้สินของประชาชนก็เพิ่มขึ้น 40 เปอร์เซ็นต์ แต่ก็คงสรุปไม่ได้ชัดเจนว่า ทีวีทำให้เกิดหนี้สินโดยตรง แต่คงสรุปได้ว่า ทีวีสามารถแปรเปลี่ยนพฤติกรรมในการบริโภคของผู้คนในสังคมได้

ในกรณีของประเทศไทย สิ่งที่เกิดขึ้นพร้อมกับการล่าอาณานิคมครั้งนี้ คือ การเกิดขึ้นของคนรุ่นใหม่ (Generation X) ที่แยกตัวออกจากโลกที่เป็นจริงเกือบสิ้นเชิง ถูกขังในโลกของความจริงปลอมที่สร้างขึ้นโดยทีวี อิเล็กทรอนิกส์สมัยใหม่ หนังสือและเพลง และหลงใหลอย่างถอนตัวไม่ขึ้น อยู่ในโลกของมายา (โลกของการดู กีฬา โลกของแฟชั่น และโลกของเทคโนโลยี) เวลาว่างของคนเหล่านี้ คือการเดินช้อปปิ้ง ชื้อสินค้าต่างประเทศตามย่านการค้าต่างๆ

ความจริงแล้วอิทธิพลของทีวี ของอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นสื่อไร้พรมแดนนี้ ส่งอิทธิพลต่อผู้ฟังอย่างไม่จำกัด เฉพาะวัยรุ่นเท่านั้น เด็กไทยพอเริ่มเรียนรู้ พวกเขาจะเริ่มด้วยการบริโภควัฒนธรรมการดูหนังทั้งจากญี่ปุ่น และ Hollywood พอโตขึ้นก็จะหลงอยู่ในโลกของเกมคอมพิวเตอร์ หลงอยู่ในโลกการบริโภคอาหารขยะ แบบฟาสต์ฟู้ด (Fast Food)

สำหรับผู้ใหญ่ก็ถูกทำให้หลงใหลอยู่กับคำว่า โลกาภิวัตน์ ตลาดเสรี และความทันสมัยไร้พรมแดน และการพนันแบบไร้พรมแดนทั้งการพนันจริง และการพนันในรูปแบบของการบินกำไรค่าเงิน และหุ้น ฯลฯ ทุกคนหลงใหลจนเงินมหาศาลซื้อความทันสมัย เพื่อก้าวให้ทันโลก ซึ่งมีค่าเท่ากับการสังเขาสินค้า และเทคโนโลยีสมัยใหม่ โลกไฮเทคแบบอเมริกา เป็นโลกไฮเทคต้องปรับเปลี่ยนให้ทันสมัยยิ่งขึ้นเกือบทุกวัน

“เพราะวันแรกที่ซื้อเทคโนโลยีเหล่านี้ เทคโนโลยีที่ซื้อมาก็ล้าสมัยไปแล้ว”

² เชมร่า พวงหัตถ์, มติชนสุดสัปดาห์, กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มติชน, 2541, ฉบับที่ 25, หน้า 31

กล่าวอย่างสรุปคือ

เป้าหมายของสงครามคือ การปล้นชิงโลกครั้งใหม่ เพื่อสร้างความมั่งคั่งแก่กลุ่มทุนเก็งกำไรไร้พรหมแดน และการทำลายระบบโลกที่เคยมีพรหมแดนทางการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมลง

สงครามเศรษฐกิจครั้งนี้คือสงครามล่าเมืองขึ้น สมัยใหม่ ในเวลาเดียวกันก็มีเป้าหมายโดยตรงเพื่อโค่นล้ม รัฐบาล และ ยึดครองรัฐ ซึ่งเคยเป็นสถาบันที่เป็นตัวแทนของระบบโลกที่มีพรหมแดนลง (ไม่ได้หมายถึงการสิ้นสุดลงของรัฐ แต่หมายถึง การสิ้นสุดลงของรัฐในฐานะผู้มีอำนาจสูงสุดเหนือดินแดน และ ในฐานะผู้รักษามลประโยชน์ร่วมของประเทศชาติ และชนชั้นนำภายในประเทศชาติ)

เศรษฐกิจแห่งชาติ และความมั่งคั่งแห่งชาติจะต้องตกอยู่ภายใต้อำนาจของกลุ่มทุนไร้พรหมแดน

วัฒนธรรมแห่งชาติ และความมั่งคั่งแห่งชาติจะต้องตกอยู่ ภายใต้อำนาจของกลุ่มทุนไร้พรหมแดน

รัฐชาติ จะตกอยู่ในฐานะเมืองขึ้น (ขึ้นต่อคำสั่งของ IMF และ ระเบียบระบบโลกใหม่ ซึ่งสอดคล้อง กับผลประโยชน์ของสหรัฐอเมริกา และกลุ่มทุนเก็งกำไรไร้พรหมแดน)

สงครามเศรษฐกิจนี้แตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากสงครามโบราณทั้งหมดในหลายมิติด้วยกันกล่าวคือ

1. ไม่ใช่รัฐ หรือกองทัพแห่งรัฐจักรวรรดิ คือศูนย์บัญชาการในการรุกรานโดยตรงด้วยกองทัพแต่กลุ่มที่มีบทบาทโดยตรงในการก่อสงครามคือ กลุ่มทุนโลกไร้พรหมแดน (บรรษัทข้ามชาติ) รัฐจักรวรรดิอเมริกามีฐานะเป็นผู้ผลักดันให้เกิดการวางระเบียบ ระบบโลกใหม่ (New World Order) และจัดตั้งองค์กรและสถาบันครอบโลกใหม่ที่สอดคล้องกับการเกิดขึ้นของอารยธรรมโลกไร้พรหมแดนแต่ไม่ได้หมายความว่าวิธีหรือรูปแบบสงครามว่าด้วยการใช้กำลังอาวุธจะสิ้นสุดลง แต่จะกลายเป็น เพียงรูปแบบรองและเป็นรูปแบบสงครามระยะสั้น ๆ เท่านั้นเพราะสหรัฐอเมริกาเริ่มตระหนักชัด ว่าการทำสงครามระยะยาวจะนำสู่หายนะทางเศรษฐกิจได้ ดังนั้น รัฐอเมริกาจึงเลือกคู่สงครามที่อ่อนแอ และสามารถชนะได้ในเวลาอันสั้น ตัวอย่างที่ชัดคือ การที่อเมริกาทำสงครามกับอิรัก

2. เป้าหมายการยึดพื้นที่ก็เปลี่ยนไป เป้าหมายของสงครามสมัยใหม่ คือการยึดพื้นที่ทางวัฒนธรรมเป็นสำคัญ ประสานกับการยึดพื้นที่ทางด้านตลาด และการค้า

3. รูปแบบของสงคราม ก็เปลี่ยนไป เป็นการทำสงคราม 2 รูปแบบประสานกัน คือทำสงครามด้านการเงิน ประสานกับสงครามสารสนเทศ

4. อาวุธที่ใช้ในการสงครามก็เปลี่ยนไปด้วยไม่ใช่กองทัพ แต่คือเงินและข่าวสารการโฆษณาและข้อมูล

5. ระบบสารสนเทศ มีความสำคัญอย่างยิ่ง และชี้ขาดสงคราม สงครามเปิดฉากด้วยการรุกรานด้านวัฒนธรรม จนมีคำ กล่าวว่า "ใครคุมเหนือข่าวสารหรือสารสนเทศ ผู้นั้นคือผู้ที่ครองโลก"

กล่าวอย่างสรุปก็คือ สื่อไร้พรหมแดนและการโฆษณา ได้กลายเป็น อาวุธที่ทรงพลังกว่าทุกชนิดในการดำเนินสงครามโลกครั้งใหม่.

³ "สงครามจิตวิทยา (สงครามโลกครั้งที่ 1 - 2)"

สงครามจิตวิทยา และการโฆษณาชวนเชื่อ คืออาวุธหลักที่ใช้ในสงครามเป็นอาวุธที่นำความสำเร็จอันยิ่งใหญ่มาให้ มันเป็นวิธีที่จะเอาชนะทางการทหารโดยไม่ต้องใช้กำลังในการรบ ในประวัติศาสตร์บางยุคนั้น การใช้สงครามจิตวิทยาได้รับการพิจารณาว่าไม่มีน้ำใจนักกีฬา (รัสเซียได้โจมตีศาสนาเพราะคิดว่าวิเศษ การเชื่อในเรื่องผีสังของท้องถิ่นเป็นเครื่องมือในการทำสงคราม นั้นไม่ถูกต้อง)

การโฆษณาชวนเชื่อได้กลายเป็นสิ่งสำคัญในสงคราม ก็เพราะ ชาติที่ดำเนินสงครามได้ทำให้การสื่อสารของมวลชนเขาไปมีส่วนร่วม ร่วมอยู่ในวิถีดำเนินชีวิตของประชาชนของตน การปรากฏตัวของ กิจการหนังสือพิมพ์ ขนาดใหญ่ การโฆษณาสินค้าที่จัดระเบียบการเผยแพร่การเมืองโดยคำนวณไว้อย่างมีเหตุผล และการคัดปลงความคิดเห็นในรูปอื่น ๆ ได้เป็นสิ่งบีบบังคับให้ความชำนาญ ที่พัฒนามาจากวิถีดำเนินชีวิตของประชาชนต้องถ่ายเทเข้าไปอยู่ในวงการทหาร กล่าวโดยทั่วไป "ความพยายามในทางสงครามจิตวิทยาของแต่ละประเทศที่เข้าสู่สงคราม มีค่าที่ได้สมมูลโดยตรงกับเครื่องมืออำนวยความสะดวกในการโฆษณาชวนเชื่อที่ไม่ใช่ การเมืองในยามสงบนั่นเอง"

การโฆษณาชวนเชื่อ เป็นคำที่ได้มาจากแผนกซึ่งมีหน้าที่เผยแพร่ความเลื่อมใสศรัทธาของนคราติกัน

คำจำกัดความ(คำนิยาม) ของการโฆษณาชวนเชื่อ มีจุดประสงค์ในการใช้ที่แตกต่างกันไปดังต่อไปนี้

คำนิยามอย่างกว้าง

"การโฆษณาชวนเชื่อประกอบด้วยการใช้แบบการสื่อสารแบบหนึ่ง แบบใดก็ได้วางแผนไว้ และมีจุดมุ่งหมายให้มีผลกระทบกระเทือน แก่จิตใจ อารมณ์ และการปฏิบัติของกลุ่มชนกลุ่มหนึ่ง เพื่อยังผลตามที่ได้นำหมายไว้โดยเฉพาะ"

คำนิยามเพื่อกระทบความมุ่งหมายของเอกชนทั่วไป

"การโฆษณาชวนเชื่อประกอบด้วยการใช้แบบหนึ่งแบบใดของการ สื่อสารของสาธารณะหรือของประชาชน ที่ได้วางแผนไว้โดยมีจุด มุ่งหมายที่จะให้มีผลกระทบกระเทือนจิตใจและอารมณ์ของกลุ่ม ชนกลุ่มหนึ่งเพื่อยังผลตามที่ได้นำหมายไว้โดยเฉพาะ ไม่ว่าจะ เป็น ความมุ่งหมายในทางการทหาร ทางเศรษฐกิจ หรือทางการเมือง"

คำนิยามเพื่อจุดประสงค์ทางการเมือง

"การโฆษณาชวนเชื่อทางการเมือง ประกอบด้วยการใช้แบบหนึ่งแบบใดของการสื่อสาร โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้มีผลกระทบกระเทือนต่อจิตใจและอารมณ์ของศัตรูกลุ่มหนึ่ง หรือของฝ่ายเป็นกลาง หรือของกลุ่มชนต่างด้าวที่เป็นมิตร เพื่อยังผลในทางยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์อย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ"

คำนิยามเพื่อจุดประสงค์ของสงคราม

"สงครามจิตวิทยาประกอบด้วยการนำเอาการโฆษณาชวนเชื่อไปใช้ต่อข้าศึก รวมทั้งการนำเอามาตรการในทางปฏิบัติ ทางการทหาร ทางเศรษฐกิจ และธรรมชาติในทางการเมืองไปใช้ให้เป็น ไปตามความต้องการ เพื่อเป็นเครื่องสนับสนุน การโฆษณาชวนเชื่อ นั้นๆ"

³ โอลินบาร์เจอร์, พอลโบรอนแอนโทนี, สงครามจิตวิทยา, กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เจริญธรรม, 2507, หน้า 49.

4 "หนังสือพิมพ์"

หนังสือพิมพ์เป็นสื่อสารมวลชนแขนงหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและการดำรงชีวิตของคนในสังคม โดยหน้าที่สำคัญของหนังสือพิมพ์คือ การเสนอข่าวสารที่ถูกต้องและทันต่อเหตุการณ์ เสนอความคิดเห็นในรูปของการวิพากษ์วิจารณ์ข่าวสำคัญทั้งเมืองหน้าและเบื้องหลัง รวมทั้งการเสนอความคิดเห็นด้านที่พ้องกับหนังสือพิมพ์และทั้งด้านที่คัดค้าน เพื่อให้ผู้อ่านตัดสินใจด้วยตนเอง หน้าที่ประการต่อมาคือการเสนอเนื้อหาสาระที่เป็นความบันเทิง เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากการอ่านข่าวและบทความ อีกทั้งการให้บริการสาธารณะโดยการรายงานข่าว และกระตุณเตือนให้รัฐบาลรู้ถึงความทุกข์ยากของประชาชนก็เป็นหน้าที่สำคัญของหนังสือพิมพ์ และสุดท้ายคือหนังสือพิมพ์มีหน้าที่เป็นสื่อโฆษณาสินค้าและบริการในหน้าหนังสือพิมพ์ เพื่อให้ประชาชนและความสะดวกแก่ประชาชนในการเลือกและพิจารณาสินค้าและบริการ

การนำเสนอข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์มีทั้งข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าววิชาการก้าวหน้า ข่าวการศึกษา ข่าวอาชญากรรม ข่าวบันเทิง ข่าวกีฬา เป็นต้น โดยรูปแบบของการนำเสนอเน้นมีลักษณะการรายงานข่าวประจำวัน คอลัมน์ประจำ คอลัมน์พิเศษ สารคดี อย่างไรก็ตามหากมีการนำเสนอข่าว บทความ ในหน้าหนังสือพิมพ์ด้วยตัวอักษรเพียงอย่างเดียว ย่อมทำให้เกิดความไม่สวยงาม ไม่น่าสนใจ และน่าเบื่อหน่ายแก่ผู้อ่านได้

ดังนั้นหนังสือพิมพ์จึงใช้รูปภาพทั้งภาพถ่าย ภาพการ์ตูน ภาพลายเส้น ภาพวาด ภาพศิลปะ มาประกอบข่าว บทความหรือสารคดีให้ผู้อ่าน ดึงดูดสายตามากขึ้น

วัตถุประสงค์ของหนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์มีวัตถุประสงค์อยู่ 3 ประการคือ

1. เพื่อให้ข่าวสาร (To inform) วัตถุประสงค์นี้นับได้ว่าเป็นวัตถุประสงค์ขั้นมูลฐานของหนังสือพิมพ์ (Newspaper) หน้าที่สำคัญคือ หน้าที่หลักนี้จะสังเกตได้จากชื่อที่ใช้อยู่เช่น เมื่อก่อนเราเรียกหนังสือพิมพ์ว่า "หนังสือข่าว" ซึ่งแปลมาตรงๆ
2. เพื่อให้ความบันเทิง (To entertain) นับได้ว่าวัตถุประสงค์ข้อนี้เป็นวัตถุประสงค์รองของหนังสือพิมพ์ การที่สอดแทรกความบันเทิงไว้ด้วยในหน้าหนังสือพิมพ์ เป็นเพราะว่า ต้องการจะผ่อนคลายสมองของผู้อ่านที่เครียดกับการรับทราบข่าวสารมาแล้ว การให้ความบันเทิงอาจออกมาในรูปภาพถ่าย สารคดี สารบันเทิง เรื่องสั้น นวนิยาย
3. ให้ข้อคิดเห็น (To give opinions) หน้าที่อีกประการหนึ่งของหนังสือพิมพ์คือ การให้ข้อคิดเห็นแก่ผู้อ่าน นอกจากผู้อ่านได้รับข้อเท็จจริงจากคอลัมน์ข่าวหนังสือพิมพ์แล้ว ผู้อ่านอาจจะพอร์มแนวความคิดของตนเองในเรื่องหนึ่งยังไม่ได้ในทันที เพราะอาจจะได้รับ ข่าวสารหรือข้อเท็จจริงไม่เพียงพอ ผู้อ่านอาจต้องพึ่งบทวิจารณ์ในคอลัมน์อื่นอีก เป็นเสมือนแนวทาง (Opinion to hold) ในตอนต้นผู้อ่านอาจจะเห็น

ตรงกับหนังสือพิมพ์ ในปัญหาหนึ่งปัญหาใดก็ได้ หรือเขาอาจจะมีความเห็นแตกต่างไปอย่างอื่น เมื่อเขาได้ข้อเท็จจริงมาเพิ่มเติมแล้ว

หนังสือพิมพ์ที่มีประสิทธิภาพย่อมจะรับใช้ผู้อ่านเต็มที่ หนังสือพิมพ์จะให้สิ่งที่สาธารณชนต้องการและสิ่งที่สาธารณชนควรจะได้ ภายใต้เงื่อนไขนี้ สาธารณชนจึงเป็นผู้ตัดสินใจในบางส่วนของแบบของเนื้อหาของข่าวที่ตีพิมพ์ โดยใช้เนื้อหาเป็นเครื่องวัด เราอาจแบ่งหนังสือพิมพ์ออกเป็นสองประเภทคือ

1. หนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ (Quality Newspapers)
2. หนังสือพิมพ์ประเภทแพร่หลายทั่วไป (Popular Newspapers)

Quality Newspapers ได้แก่หนังสือพิมพ์ที่ประกอบด้วยข่าวประเภทที่ผู้อ่านได้รับความพอใจช้า (Delay-reward news หรือ Hard news) คือ นักไปในทางให้ความรู้และประสบการณ์แก่ผู้อ่าน อาทิ ข่าวการเมือง การเศรษฐกิจ ข่าวการเมืองระหว่างประเทศ เป็นต้น กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือมีนโยบายให้ความรู้มากกว่าความบันเทิง

Popular Newspapers ได้แก่หนังสือพิมพ์ที่ประกอบด้วยข่าวที่ผู้อ่านได้รับความพอใจอย่างรวดเร็ว (Immediate-reward news หรือ Soft news) ได้แก่ข่าวประเภทอาชญากรรม ข่าวบันเทิง ข่าวกีฬา เป็นต้น หนังสือพิมพ์ประเภทนี้มุ่งที่จะเสนอเรื่องเพื่อความบันเทิง และให้คนทั่วไปอ่าน

ลักษณะที่แตกต่างกันระหว่าง Quality Newspapers และ Popular Newspaper มีดังต่อไปนี้

Quality newspapers	Popular newspapers
1. มุ่งเสนอข่าว Hard news มากกว่า Soft news	1. เสนอข่าว Soft news มากกว่า Hardnews
2. ผู้นิยมอ่านส่วนมากเป็นนักการเมือง นักปกครอง ผู้นำในวงการต่างๆ และผู้สนใจหาความรู้ทั่วไป	2. คนทั่วไปเชื่อถือและมีผู้นิยมอ่านทุกระดับชั้น
3. จำนวนจำหน่ายต่ำ	3. จำนวนจำหน่ายสูง
4. มุ่งนโยบายไปในทางให้ความรู้ และประสบการณ์เพิ่มเติมมากขึ้นแก่ผู้อ่าน	4. มีนโยบายให้อ่านเพื่อพักผ่อนสมองก่อให้เกิดความรู้สึกทางอารมณ์ได้มาก

ข่าว คือ รายงานเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่น่าสนใจ ในที่นี้ขอเน้นว่า “ข่าว” คือ “รายงาน” มิใช่เพียงเหตุการณ์หนึ่งเหตุการณ์ใดเท่านั้น แต่ข่าวจะเป็นเรื่องราว มีคนรายงานให้เราทราบสาระสำคัญของข่าวต้องเป็นรายงานของเหตุการณ์ปัจจุบันที่ผู้สื่อข่าวและบรรณาธิการเห็นพ้องต้องกันว่าประชาชนควรรับทราบเหตุการณ์หรือเรื่องราวนั้น ๆ

นอกจากนี้ในปัจจุบันขอบเขตคำจำกัดความของ “ข่าว” ได้ขยายกว้างขึ้นเนื่องจากความเปลี่ยนแปลงและลักษณะที่ซับซ้อนของสังคมสมัยใหม่ ทำให้ความสนใจของสมาชิกในสังคมขยายมากขึ้น ตามสิ่งที่มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนั้น ข่าวในสังคมสมัยใหม่จึงรวมความถึงเรื่องราวและสถานการณ์ที่กำลังเป็นอยู่ สถานการณ์เหล่านั้นอาจจะยังไม่ได้เกิดเป็นเหตุการณ์อย่างชัดเจน แต่มีผลกระทบต่อความรู้สึกนึกคิดและทัศนคติของประชาชน เช่น สถานการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ฯลฯ ที่มีความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอย่างเงิบ ๆ แต่อาจเกิดผลกระทบต่อสังคมในอนาคตระยะยาวได้ จากการรายงานข่าวสถานการณ์ หรือเรื่องราวซ่อนเงื่อนภายใต้เหตุการณ์บางอย่าง จึงเท่ากับเป็นการทำหน้าที่บอกกล่าวเตือนประชาชนให้เกิดความระแวดระวัง เกิดความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่ปรากฏอยู่ ซึ่งอาจเกิดเป็นเหตุการณ์ต่อไป

การวินิจฉัยคุณค่าข่าว

คุณลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งของข่าว คือความน่าสนใจและความสำคัญทั้ง 2 ประการนี้ ผู้สื่อข่าวต้องพิจารณาบนพื้นฐานความต้องการและความรู้สึกของผู้อ่าน คือ ข่าวนั้นต้องน่าสนใจสำหรับผู้อ่าน มีความสำคัญต่อผู้อ่าน และต้องเป็นข้อเท็จจริงที่มีความสดทันสมัยสำหรับผู้อ่าน

ความสำคัญ หมายถึง เหตุการณ์อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นและมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ผลกระทบดังกล่าวจะมีผลในวงกว้าง จึงจัดว่าเป็นข่าวที่มีความสำคัญ เพราะหากไม่รายงานให้ผู้อ่านทราบก็อาจจะเกิดผลเสียต่อส่วนรวมทั้งหมดได้

ความน่าสนใจ หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วทำให้ประชาชนสนใจใคร่รู้อยากติดตามคุณสมบัติข่าวนี้น่าจะเป็นข้อที่สำคัญของรายงานข่าวเพราะข่าวเมื่อขาดความน่าสนใจแล้วคนก็ไม่อ่านผู้สื่อข่าวที่มีความชำนาญและมีประสบการณ์จะพยายามเขียนข่าวที่น่าสนใจและน่าอ่านโดยไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง ข่าวที่น่าสนใจก็คือข่าวที่ผู้อ่านมีความตั้งใจต้องการจะอ่านมากที่สุด

การพาดหัวข่าว

หัวข่าว คือ ส่วนบนสุดของข่าวเป็นส่วนที่อยู่เหนือจากเนื้อข่าว ทำหน้าที่บอกผู้อ่านให้ทราบถึงสาระสำคัญของข่าว และเป็นส่วนประกอบสำคัญในการจัดหน้าหนังสือพิมพ์ หัวข่าวอาจมีขนาดแตกต่างกันตามความสำคัญของข่าวที่ได้รับการประเมินค่าแล้วจากบรรณาธิการ แต่สาระในหัวข่าวจะต้องเป็นประเด็นที่สำคัญที่สุดและเป็นสิ่งที่น่าสนใจมากที่สุดสำหรับผู้อ่าน สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นส่วนที่มีบทบาทต่อการดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านและบอกสาระสำคัญของข่าวมากที่สุด สิ่งที่ยากที่สุดของการเขียนหัวข้อข่าวก็คือ ความสามารถในการสรุปประเด็นสำคัญที่น่าสนใจที่สุดของข่าวมาเขียนให้ได้ใจความในภาษาที่ง่ายแก่การเข้าใจในพื้นที่กระดาษอันจำกัด ข้อความในหัวข้อข่าวจึงต้องสั้น กระชับ รัดกุม และสื่อความหมายได้ครบถ้วนตามประเด็นข่าว

วัตถุประสงค์ของหัวข้อข่าว

หัวข้อข่าวเปรียบเสมือนสินค้าตัวอย่างที่จัดแสดงในตู้โชว์เพื่อดึงดูดสายตา สร้างความสนใจให้คนอยากเดินเข้าร้าน อ่านเนื้อหา การเขียนพาดหัวข่าวจึงต้องคำนึงถึงหน้าที่และวัตถุประสงค์สำคัญ คือ

1. ดึงดูดความสนใจ หน้าที่อันดับแรกของหัวข้อข่าว ก็คือ สร้างความสนใจต่อผู้อ่านโดยเสนอประเด็นสำคัญของข่าว การเขียนพาดหัวจึงต้องมุ่งใช้คำและภาษาให้สั้นกระชับได้ใจความสื่อความหมายทันทีภายในเนื้อที่และเวลาจำกัด
2. ให้สาระสำคัญของข่าว การเขียนพาดหัวข่าวที่ดีจะช่วยประหยัดเวลาให้ผู้อ่านได้มาก คือ สามารถจะทราบสาระสำคัญของข่าวได้ในทันทีที่อ่านพาดหัวข่าวหรืออาจเลยไปถึงอ่านบรรณานำ หัวข่าวที่ดีจึงควรบอกสาระสำคัญของเรื่องนั้น ๆ อย่างได้เรื่องราว ให้ผู้อ่านทราบอย่างรวดเร็ว เพียงแค่ชำเลืองดู
3. บอกลำดับความสำคัญของข่าว การพาดหัวข่าวจึงช่วยบอกให้ทราบข่าวใดสำคัญมากกว่าใดสำคัญน้อย โดยการใช้นาครของตัวพิมพ์ แตกต่างกัน จำนวนคอลัมน์ไม่เท่ากัน ข่าวที่บรรณาธิการพิจารณาว่ามีประเด็นสำคัญ มักจะใช้อักษรตัวใหญ่ กว่าข่าวที่มีความสำคัญน้อย ด้วยวิธีนี้จึงเท่ากับเป็นการจัดลำดับความสำคัญของข่าวให้ความสะดวกในการเลือกอ่านข่าวด้วยวิธีหนึ่ง
4. ช่วยการจัดหน้า ข่าวย่อมมีความแตกต่างกันในสาระสำคัญและเนื้อหา การพาดหัวข่าวจึงแตกต่างกันในการใช้นาครของตัวอักษร ความแตกต่างเหล่านี้จะกลายเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการจัดหน้าหนังสือพิมพ์ให้มีความหลากหลายที่สวยงาม ไม่ดูเรียบหรือเกลี้ยงเกินไป การสื่อความหมายในสาระสำคัญของข่าวโดยใช้ตัวอักษรขนาดต่างกัน มีส่วนช่วยให้เกิดพัฒนาการทางศิลปะการจัดหน้าหนังสือพิมพ์ที่ดีและกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีตัวอักษรที่ทันสมัยขึ้น
5. สร้างบุคลิกของหนังสือพิมพ์ ลักษณะการพาดหัว การใช้นาคร และเลือกตัวอักษรของ หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ มักไม่เหมือนกัน และโดยสำนวนภาษา ลักษณะรูปแบบตัวอักษรที่ใช้สม่ำเสมอจะทำให้ผู้อ่านเกิดความคุ้นเคยกับลักษณะเฉพาะของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ ทำให้ค่อย ๆ สร้างสมบุคลิกและเอกลักษณ์เฉพาะตัวของหนังสือพิมพ์ขึ้นในความรู้สึกของผู้อ่าน สิ่งเหล่านี้จึงเท่ากับเป็นสัญลักษณ์เฉพาะตัวของหนังสือพิมพ์

หลักการเขียนหัวข้อ

ข้อจำกัดของการเขียนหัวข้อที่เห็นชัดเจนคือ เนื้อที่จำกัดของหน้ากระดาษสำหรับหัวข้อ และความเร่งรีบในการหาหัวข้อให้ทันเวลาสำหรับการเรียงพิมพ์ในขั้นต่อไป

การเขียนหัวข้อที่ดี

1. หัวข้อจะต้องเป็นข้อสรุปของประเด็นสำคัญทั้งหมดของข่าว
2. หัวข้อควรครอบคลุมสาระสำคัญที่ผู้อ่านอยากรู้ โดยให้ความสมบูรณ์พอ ๆ กับบรรณานำ
3. ตามหลักการแล้ว บรรณาธิการมักเขียนหัวข้อหลังจากอ่านสรุปประเด็นสำคัญของบรรณานำ
4. ต้องให้แต่ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในข่าวเท่านั้น ห้ามใส่ความเห็น หรือข้อวินิจฉัยลงไปให้หัวข้อ
5. เขียนหัวข้อในลักษณะปัจจุบันกาลหรืออนาคตกาล ไม่ใช่คำที่เป็นอดีตกาล
6. อักษรทุกคำในหัวข้อต้องมีความหมายชัดเจน
7. เขียนให้กระชับ สั้น ได้ใจความ
8. ใช้ภาษาที่แสดงถึงธรรมเนียมที่ดี
9. เน้นกริยา กรรม ที่แสดงถึงการกระทำมากกว่าถูกกระทำ
10. ใช้ประโยคกระชับ สื่อความหมายครบถ้วน

ประเภทของหัวข้อ

รูปแบบหัวข้อที่ใช้ในหนังสือพิมพ์มีหลากหลาย ทั้งขนาด รูปลักษณ์ ความกว้างของคอลัมน์ จำนวนบรรทัด ฯลฯ การเลือกประเภทและความแตกต่างเหล่านี้ขึ้นอยู่กับลักษณะการจัดหน้า พื้นที่ของหนังสือพิมพ์แต่ละหน้า ความสำคัญของข่าว ประเภทคอลัมน์ ฯลฯ อย่างไรก็ตามได้มีผู้จัดประเภทหัวข้อ ตามคุณลักษณะ และรูปแบบที่จัดวางในเนื้อที่คอลัมน์เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งพอจะจัดกลุ่มประเภทตามที่นิยมกันอยู่เป็นประจำ คือ

1. แบบพาดหัวอักษรเต็มหน้า หัวข่าวขนาดใหญ่พาดคร่อมจากซ้ายสุดไปขวาสุดของหน้ากระดาษ ความยาว 1-2 บรรทัด มักใช้กับข่าวใหญ่ที่สำคัญ มีคุณค่าข่าวสูง
2. แบบพาดหัวสามบรรทัด บรรทัดกลางสั้นอยู่ตรงกลาง โดยปกติข่าวบรรทัดที่ 1 และบรรทัดที่ 3 จะมีความยาวเท่ากันหรือใกล้เคียงกันตลอดคอลัมน์ บรรทัดตรงกลางจะสั้นกว่าและถูกจัดให้อยู่ตรงกึ่งกลาง ระหว่างซ้ายและขวา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. แบบหัวข่าวบรรทัดเดียวเต็มคอลัมน์ พาดหัวเต็มคอลัมน์จากขอบคอลัมน์ด้านซ้ายไปสุดขอบด้านขวา ถ้าความยาวบรรทัดเดียวเรียก Single Crossline หากความยาวสองบรรทัดเรียก Double Crossline
4. แบบหัวข่าวเหลื่อมหลัง หัวข่าวมีความยาว 2-3 บรรทัด แต่ละบรรทัดความยาวใกล้เคียงกันหรือเท่ากัน บรรทัดแรกเรียงพาดขีดขอบคอลัมน์ซ้ายมือ บรรทัดต่อ ๆ ไปเรียงลดหลั่นซ้ายไปทางขวาเล็กน้อยตามลำดับ มีลักษณะคล้ายขั้นบันได
5. แบบหัวข่าวเสมอนำ หัวข่าวประเภทเรียงทุกบรรทัดขีดขอบคอลัมน์ด้านซ้ายมือเสมอกันหมด ความยาว 1, 2, หรือ 3 บรรทัด แต่ละบรรทัดอาจยาวไม่เท่ากันก็ได้
6. แบบข่าวเสมอลง ตรงข้ามกับหัวข่าวเสมอนำคือ หัวข่าวทุกบรรทัดจะเรียงให้ขีดขอบขวาของคอลัมน์เสมอกันโดยความยาวแต่ละบรรทัดอาจไม่เท่ากัน
7. แบบพาดหัวบรรทัดนำลำหน้า ข้อความบรรทัดแรกเรียงเต็มคอลัมน์ส่วนบรรทัดที่ 2 3 4 จะถูกจัดให้ลำด้านขวาเล็กน้อยให้ส่วนลำเข้าเสมอกัน ดังนั้น บรรทัดแรกจะลำหน้ากว่าบรรทัดอื่น
8. แบบปิรามิดหัวกลับ การจัดรูปแบบคล้ายลักษณะรูปปิรามิดหัวกลับความยาว 2-3 บรรทัด บรรทัดล่างจะมีความยาวสั้นลงตามลำดับ และจัดให้อยู่กึ่งกลางคอลัมน์
9. แบบพาดหัวส่ง หัวข่าวที่บรรทัดบนสุดจะเป็นข้อความสั้น ๆ ขนาดเล็กกว่าปกติโดยข้อความดังกล่าวอาจจะระบุชื่อ ตำแหน่งบุคคล หรือชื่อสถานที่ อาจขีดเส้นใต้หรือใช้เครื่องหมาย “:” ที่ท้ายข้อความ นิยมใช้เมื่อต้องการเน้นความสำคัญของคำพูดเป็นการประหยัดเนื้อที่แต่ได้ใจความ
10. แบบพาดหัวบนสุด มักปรากฏบนหน้าแรกของหนังสือพิมพ์ ขนาดอักษรไม่ใหญ่นัก มักใช้ตัวบางอยู่ส่วนบนสุดของหน้ากระดาษ ข้อความส่วนมากนิยมใช้เป็นบรรทัดโฆษณา หรือบอกกล่าวเรื่องเด่นภายในฉบับวันนั้น

⁵ 'การใช้ภาษาในพาดหัวข่าว'

วัตถุประสงค์ที่สำคัญของ 'พาดหัวข่าว' คือ บอกรื่องและเรียกร้องความสนใจ โดยใช้เนื้อที่ไม่มากนัก ดังนั้นภาษาที่ใช้จึงมักสั้น กระชับ สร้างภาพพจน์ได้ดี และชวนให้ติดตามรายละเอียดต่อไป

1. การใช้คำ

หนังสือพิมพ์มักจะเลือกคำสั้นๆ ใช้เนื้อที่น้อยแต่ให้ความหมายเด่นชัด ในกรณีที่เป็นคำหลายพยางค์ ก็มักตัดหรือย่อให้สั้น โดยยังพออ่านเข้าใจ เช่น

- 1.1 คำตัดสั้น-คำย่อ หากนำชื่อเฉพาะมาใช้อย่างสั้นๆ นิยมกำกับด้วยอัญญาประกาศ
- 1.2 คำที่มีความหมายแฝง โดยมากเป็นคำที่มีนัยประหวัด เป็นที่รู้จักทั่วไปในขณะนั้น
- 1.3 สมญานาม เช่นเดียวกับคำที่มีความหมายแฝง มักเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย
- 1.4 คำที่มีความหมายรุนแรง มักใช้ถ้อยคำที่มีความหมายรุนแรงเกินกว่าพฤติกรรม

2. การผูกประโยค

พาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์มุ่งแสดงความเป็นหลัก คำที่มีความสำคัญน้อยจะถูกตัดออกไปหรือไม่ก็สลับตำแหน่งเสีย ฉะนั้นจะเห็นว่า 'ประโยค' ที่ใช้ในการพาดหัวข่าว หนังสือพิมพ์มีลักษณะพิเศษ กล่าวคือ

- 2.1 ละประธาน ถือเป็นเรื่องปกติ เมื่อพบว่าประโยคในพาดหัวข่าวได้ละประธานในประโยคไว้ในฐานที่เข้าใจ หรือในกรณีที่ประธานของประโยคนั้นมีคุณค่าเชิงข่าวน้อย ทำให้ดูเหมือนหนึ่งเป็นเพียงวลีเท่านั้น
- 2.2 ละคำบุพบท (คำเชื่อม) มักถูกละไว้ในฐานที่เข้าใจเพื่อเป็นการประหยัดเนื้อที่ ทำให้ดูเหมือนขาดความต่อเนื่อง เนื้อความขาดเป็นท่วงๆ
- 2.3 สลับตำแหน่งถ้อยคำ เพื่อเน้นการกระทำที่สำคัญ และที่มีคุณค่าเชิงข่าว บางกรณีเราจึงได้พบว่าถ้อยคำต่างๆ ภายในประโยคที่ใช้พาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์นั้นถูกสลับตำแหน่งแตกต่างไปจากประโยคธรรมดาสามัญที่เคยพบอยู่เป็นประจำ

บทที่ 2

การออกแบบสิ่งพิมพ์

๑ 'การออกแบบสิ่งพิมพ์'

งานออกแบบสิ่งพิมพ์ที่มีความสวยงาม อ่านง่าย มีความเป็นระเบียบ ย่อมจะดึงดูดความสนใจได้ดี วิธีการออกแบบเพื่อการจัดหน้ากระดาษในงานสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆเพื่อการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ จึงต้องใช้องค์ประกอบหลายๆช่องทางที่จะสนับสนุนและช่วยกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นให้มากยิ่งขึ้น การออกแบบจึงมีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่ง

'สื่อสิ่งพิมพ์ใดก็ตาม แม้ว่าเนื้อหาสาระที่เด็ดมากมายเพียงไรก็ตามแต่ หากไม่มีคนอ่าน ย่อมจะไม่มีค่าอะไร การออกแบบจะช่วยให้สิ่งพิมพ์ต่างๆ มีคุณค่าอ่านยิ่งขึ้น'

ประโยชน์จากการออกแบบสิ่งพิมพ์ คือ

1. เพื่อให้เกิดความสวยงาม เป็นระเบียบเรียบร้อย น่าจับต้อง เป็นการดึงดูดความสนใจ
2. เพื่อให้อ่านเข้าใจได้โดยง่าย การออกแบบที่ดีจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถแยกแยะเรื่องราว รูปแบบ และเนื้อหาของเรื่องได้อย่างชัดเจน
3. เพื่อให้มีเอกลักษณ์ของสิ่งพิมพ์นั้น เช่น นิตยสาร หนังสือพิมพ์ นั้นจะต้องออกแบบโดยสม่ำเสมอ การออกแบบแต่ละฉบับจะมีลักษณะเฉพาะตัวของใครของมัน และจะทำให้ผู้อ่านจำได้ว่า ที่ออกใหม่นั้นเป็นฉบับอะไร ของใคร และมีเนื้อหาประเภทใด

การออกแบบจัดหน้าในงานสิ่งพิมพ์

ความก้าวหน้าทางด้านกราฟิกทำให้การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ขึ้นเป็นจำนวนมาก สิ่งพิมพ์แต่ละประเภทมีหน้าที่และบทบาทที่แตกต่างกันออกไปตามบุคลิกของสิ่งพิมพ์นั้นๆ การออกแบบจัดหน้าจะสอดคล้องไปกับลักษณะเนื้อหา และลักษณะรูปแบบซึ่งจะเปลี่ยนไปตลอดเวลา ในการคิดและวางแผนการออกแบบจึงควรศึกษาถึงวัตถุประสงค์และประเภทของสิ่งพิมพ์อย่างละเอียด นักออกแบบจะต้องยึดหลักที่ว่า 'การออกแบบจัดหน้าเป็นศิลปะที่ต้องจัดทำด้วยความประณีตและรอบคอบเพื่อสนองความสะดวกในการสื่อสาร' การออกแบบจัดหน้าจึงมีบทบาทในอันที่จะมีส่วนร่วมสร้างสรรค์และพัฒนาสำคัญให้สื่อเหล่านั้นน่าสนใจยิ่งขึ้น

ความหมายของการจัดหน้ากระดาษ

เป็นการนำเอาองค์ประกอบส่วนต่างๆมาจัดรวมไว้ด้วยกันอย่างมีระเบียบวิธีการ องค์ประกอบที่สำคัญได้แก่

^๑ ประจิต ทิถบุตร. การออกแบบกราฟิก. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2530, หน้า 43.

ภาพประกอบ หัวเรื่อง เนื้อหา พื้นที่ว่าง ขอบเขตของตัวสื่อเครื่องหมายสัญลักษณ์ จะต้องเกิดความกลมกลืนในทุก ๆ ส่วนและมีความสวยงาม

ส่วนประกอบที่ปรากฏซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักของการจัดทำหน้ากระดาษที่จะต้องคำนึงถึง ได้แก่

- ก. ส่วนข้อความพาดหัว (Head Line)
- ข. ก๊อปปี้บล็อก (Copy Block or Column)
- ค. งานศิลปะ (Art Work)
- ง. ภาพเครื่องหมาย (Logo or Trade Marks)
- จ. เส้นและพื้นผิว (Lines & Textures)
- ฉ. ความต่อเนื่อง (Continuity)

วิธีสร้างความสนใจ

จะต้องมีการวางแผนงานการจัดทำล่องหน้า ต้องมีการออกแบบ ร่างแบบหลาย ๆ รูปแบบเพื่อให้แนวทางที่ดีที่สุดจะทำให้งานมีความน่าสนใจ เกิดความประทับใจแก่ผู้ดู แนวคิดการสร้างความสำเร็จทำได้หลายวิธี ได้แก่

1. ด้วยขนาด การกำหนดขนาดที่แปลกตาออกไปจากปกติช่วยให้ความรู้สึกใหม่
2. ด้วยวิธีออกแบบ รูปแบบที่สวยงาม ดูเด่น แปลกตา ด้วยการใช้วิธีการใหม่ๆ การใช้เทคนิคแปลกๆ หรือการใช้วิธีการจัดองค์ประกอบศิลป์ที่น่าสนใจ
3. การปล่อยเนื้อที่ว่าง การเว้นพื้นที่ว่างจะต้องสัมพันธ์สอดคล้องกับวิธีการจัดวางเพื่อนำเสนอเนื้อหาและภาพประกอบ
4. ด้วยการใช้ภาพประกอบ อาจเป็นการเน้นด้วยรูปแบบหรือเทคนิคการสร้างภาพแล้ว นำมาสร้างองค์ประกอบในชิ้นงาน
5. การเน้นส่วนใดส่วนหนึ่งเป็นพิเศษ ให้แตกต่างไปจากส่วนอื่นๆ เพื่อเน้นความสนใจ และโน้มน้าวใจให้ผู้ดูสนใจเป็นพิเศษในส่วนนั้นๆ
6. ด้วยการใช้สี สีที่สดใสย่อมดึงดูดความสนใจได้ดีกว่าสีหม่นมวล
7. การนำเทคนิคใหม่ๆ มาผสมผสานในงานออกแบบ

องค์ประกอบหลักของการจัดทำหน้า ต้องคำนึงถึง ได้แก่

1. ส่วนข้อความพาดหัว (Head Line) ตำแหน่งของการพาดหัวหรือหัวเรื่องมีความสำคัญมากเพราะนอกจากจะทำให้ดูสวยงามแล้วยังทำให้หน้าที่หลักในการเสนอข่าวสารได้อย่างเต็มที่อีกด้วย

2. คอลัมน์หรือก๊อปปี้บล็อก (Copy Block or Column) การกำหนดขนาดของคอลัมน์จะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบสองส่วนคือ ส่วนแรกได้แก่ การพิจารณาถึงขนาดของพื้นที่ทั้งหมดว่ามีมากน้อยเพียงใด และส่วนที่สองพิจารณาถึงขนาดของข้อความมีมากน้อยหรือไม่ และต้องพิจารณาถึงความสะดวกในการอ่าน ความสวยงาม จะต้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัมพันธ์กับลักษณะเฉพาะของสื่อแต่ละประเภท

3. งานศิลปะ (Art Work) วิธีการจัดวางส่วนประกอบภาพ มีแนวทางสร้างสรรค์ดังนี้

- 3.1 การใช้ภาพเด่นเพียงภาพเดียว และใช้ภาพอื่นเป็นส่วนประกอบเสริม
- 3.2 การใช้การผสมผสานแนวการจัดแบบแนวนอนกับแนวตั้ง
- 3.3 การเว้นพื้นที่ว่างล้อมรอบพร้อมกับการจัดกลุ่มภาพและข้อมูลเข้าไว้ด้วยกัน
- 3.4 พยายามหลีกเลี่ยงการจัดให้องค์ประกอบต่าง ๆ ประกอบกันอยู่ในกรอบรูปสี่เหลี่ยมเสมอ
- 3.5 การจัดวางให้ภาพเป็นตัวแทนพาไปสู่เนื้อหารายละเอียดอย่างแยกกันไม่ออก
- 3.6 การจัดวางองค์ประกอบต่าง ๆ ในลักษณะแบบตัดกันอย่างเด่นชัด
- 3.7 ควรหลีกเลี่ยงการเว้นพื้นที่ว่างมาก ๆ ระหว่างภาพ
- 3.8 ไม่ควรใช้เส้นหนาหรือเข้มน้ำ หรือรูปแบบกรอบที่สวยงามที่จะดึงความสนใจออกจากจุดที่ต้องการจะเน้น
- 3.9 แสดงการจัดวางโดยเน้นลักษณะใดลักษณะหนึ่งเป็นพิเศษได้แก่ การจัดให้เป็นแบบแนวตั้งแนวนอน หรือแนวเฉียง
- 3.10 แสดงการจัดวางแบบอิสระเพื่อเน้นความแปลกใหม่ในการนำเสนอ

4. ภาพเครื่องหมาย (Logo or Trade Marks) ในการออกแบบจัดหน้าบนสื่อโฆษณา หรืองานประชาสัมพันธ์ มักจะมีภาพเครื่องหมายอยู่ด้วยเสมอ บางกรณีส่วนของภาพเครื่องหมายจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการสร้างความเชื่อมั่นและการโน้มน้าวให้เกิดการยอมรับการจัดวางตำแหน่ง การเน้นหรือความชัดเจนด้วยขนาดหรือสีเส้น

5. เส้นและพื้นผิว (Lines & Textures) การแสดงลักษณะของเส้น การกำหนดขนาด หรือความเข้มและการใช้สีเส้นจะช่วยให้งานมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น (เส้นขอบหรือกรอบภาพ) การใช้เส้นแบ่งคอลัมน์เนื้อหาช่วยให้อ่านได้สบายตามากขึ้น ส่วนการกำหนดพื้นผิวสัมผัสสามารถใช้น้ำหนักหรือข้อความสาระได้เป็นอย่างดี

6. ความต่อเนื่อง (Continuity) สร้างความต่อเนื่องให้เกิดขึ้นภายในชิ้นงาน โดยการสร้างความต่อเนื่องระหว่างหน้าหรือการออกแบบหน้าคู่ต้องสร้างให้ดูเสมือนว่าเป็นหน้าเดียว อาจสร้างได้โดยการใช้เส้น องค์ประกอบศิลป์ หรือการกำหนดโครงสร้าง และอื่นๆ

รูปแบบของการจัดหน้า

ในการออกแบบจัดหน้า จะต้องคำนึงถึงการจัดใหม่องดูราบรื่นตาและน่าสนใจ ซึ่งกระทำได้มากมายหลายวิธี แต่ที่นิยมกันในการออกแบบมี 10 รูปแบบด้วยกันคือ

- แบบมองเดรียน (mondrain Layout) ใช้เส้นหรือบริเวณทึบเป็นแท่งสี่ แบ่งพื้นที่ออกเป็นสี่ส่วนบรรจุภาพ
- แบบหน้าต่างภาพ (Picture Window Layout) เหมาะกับการออกแบบนิตยสารคือใช้ภาพเดี่ยวใหญ่ ๆ
- แบบเน้นบท (Copy Heavy Layout) ใช้เมื่อต้องการเน้นข้อความเนื้อหาสาระ เป็นจุดสำคัญในงาน
- แบบกรอบ (Fram Layout) แบบล้อมกรอบนิยมใช้กันมากสำหรับการออกแบบหนังสือพิมพ์
- แบบละครสัตว์ (Circus Layout) เป็นการจัดที่มีภาพประกอบมาก มีความหลากหลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แบบแถบซ้อน (Multipanel Layout) เป็นแบบที่นิยมจัดเพื่อดึงดูดให้ดูตามที่ละช่องภาพคล้ายการ์ตูน
- แบบภาพเงา (Silhouette Layout) เน้นความโดดเด่นของภาพไม่เน้นรายละเอียดแบบภาพเหมือนภาพเงา
- แบบตัวอักษรใหญ่ (Big-Type Layout) เน้นตัวอักษรมากกว่ารูปภาพ จึงต้องพิจารณารูปแบบตัวอักษร
- แบบภาพปริศนา (Rebus Layout) คือการใช้ภาพแทนคำบางคำหรือแทนข้อความบางข้อความ
- แบบแรงคลใจจากตัวอักษร (Alphabet - Inspired Layout) เป็นการเน้นเรื่องความสวยงามของตัวอักษร

หลักการจัดหน้า

การจัดหน้าเพื่องานออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์ย่อมมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะเฉพาะของสื่อแต่ละประเภท ข้อมูลที่ต้องการนำเสนอมีความหลากหลายกันไป การกำหนดรูปแบบอย่างชัดเจนจึงเป็นไปได้ยาก

1. การจัดทำโครงร่างของหน้า (Dummy) ในแต่ละหน้าจะต้องจัดวางโครงร่างคร่าว ๆ ขึ้น
2. การกำหนดตำแหน่ง (Positioning) กำหนดตำแหน่งของสาระและภาพประกอบ
3. การกำหนดสาระในแนวตั้งและแนวนอน ในส่วนที่เป็นสาระของเนื้อหา เน้นความสะดวกชัดเจนในการอ่าน
4. ความต่อเนื่องของคอลัมน์ ในขณะที่คอลัมน์เนื้อหา มีหลายช่วง การวางคอลัมน์แต่ละส่วน

ควรมีความต่อเนื่อง มีความสะดวกต่อการสื่อความหมาย

5. ความยืดหยุ่นของการจัดหน้า ในการจัดหน้าแต่ละครั้งการออกแบบร่าง หรือการทำโครงร่างหน้าไว้ควรเป็นการออกแบบที่สามารถปรับขยายพื้นที่หรือปรับปรุงสัดส่วนและพื้นที่ว่าง ในการปรับขยายเรื่องสัดส่วน

7 'การออกแบบภาพประกอบ'

การใช้ภาพประกอบในการสื่อความหมายในงานกราฟิก นับเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง จะเห็นได้ว่าภาพสามารถทำหน้าที่ได้หลายทาง ได้แก่ อธิบายเนื้อหา ขยายความ สร้างความน่าสนใจในเนื้อหา ช่วยย่นระยะเวลาในการสื่อความหมายให้น้อยลง และช่วยตกแต่งภาพให้งานออกแบบดูสวยงามมากยิ่งขึ้น

การนำเอาภาพมาใช้ในงานกราฟิก จึงต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบและวัตถุประสงค์ของงานนั้น ๆ ด้วย ลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันของภาพแต่ละประเภทย่อมจะกระทำหน้าที่ได้เฉพาะทาง ในการทำงานกราฟิกจึงควรได้ทราบถึงประเภทของภาพประกอบที่จะนำมาใช้ซึ่งแยกตามลักษณะของรูปแบบภาพด้วย

ลักษณะของภาพประกอบ

1. ภาพจริงหรือภาพเหมือนจริง (Realistic) เป็นลักษณะภาพที่แสดงรายละเอียดตามความเป็นจริง หรือเหมือนของจริงมากที่สุดในการนำเสนอประกอบข้อมูลสาระ การเลือกใช้ภาพเหมือนจริงเพื่อต้องการเน้นเนื้อหาให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ภาพลักษณะนี้อาจแสดงด้วยวิธีการวาดเขียน ระบายสี หรือการใช้ภาพถ่ายก็ได้

⁷ วรพงศ์ วรรณจิตตพงศ์. ออกแบบกราฟิก. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ศิลปป้าบรรณาคาร, 2535, หน้า 51.
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ประโยชน์เฉพาะด้าน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ภาพการ์ตูน (Cartoon) เป็นภาพที่ออกแบบขึ้นเพื่อแสดงสาระของภาพในลักษณะของภาพประติมากรรม เพื่อเน้นให้รูปแบบภาพดูน่าสนใจขึ้น ภาพการ์ตูนอาจมีหลายลักษณะ ได้แก่ การ์ตูนคล้ายของจริง การ์ตูนตลกขบขัน การ์ตูนล้อเลียนและการ์ตูนประติมากรรม ภาพการ์ตูนเป็นแบบภาพที่ได้รับความสนใจจากผู้ดูทุกเพศทุกวัย การเลือกโอกาสที่ดีในการนำมาใช้อย่างเหมาะสมจะทำให้งานกราฟิกดูมีชีวิตชีวา และน่าสนใจ

3. ภาพนามธรรม (Abstract) ภาพลักษณะนี้เป็นภาพที่ค่อนข้างแสดงสาระในตัวภาพในการสื่อความหมายได้ยาก หรือช่วยเน้นข้อความให้เด่นชัดยิ่งขึ้น บางครั้งช่วยแก้ปัญหาพื้นที่ว่างหรือช่วยสร้างดุลยภาพในการจัดหน้าได้ดี

แนวคิดในการคัดเลือกภาพประกอบ

1. ภาพต้องมีรายละเอียดพอและมีความชัดเจน
2. ภาพต้องแสดงหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งได้อย่างเต็มที่
3. มีลักษณะองค์ประกอบภาพที่จะสามารถนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสมกับองค์ประกอบที่ออกแบบไว้
4. มีความหมายตรงกับเนื้อหาและเสริมเนื้อหาได้มากที่สุด
5. มีความเหมาะสมกับระบบการพิมพ์

การจัดภาพประกอบในงานกราฟิก

การนำเอาภาพมาประกอบเนื้อหาในสื่อต่างๆ จะต้องพิจารณาว่าจะจัดภาพอย่างไร ควรใช้ภาพลักษณะใด ภาพอาจอยู่ในกรอบสี่เหลี่ยมหรือกรอบแบบอื่นๆ ภาพเป็นแบบภาพเดี่ยวเต็มแผ่นแบบตัดตก หรือเป็นภาพเล็กๆ หลายขนาด แนวคิดเหล่านี้ผู้ออกแบบต้องคิดไปพร้อมกับการวางแผนการจัดหน้า และต้องพึงระลึกไว้เสมอว่า เมื่อนำเอาภาพมาประกอบงานออกแบบจะต้องทำหน้าที่เป็นส่วนสนับสนุนและส่งเสริมให้งานดีขึ้น วิธีการเน้นความน่าสนใจในภาพอาจทำได้โดยวิธีต่างๆ ดังนี้

1. การออกแบบกรอบเพื่อเน้นภาพให้เด่นชัด
2. การกำหนดสีพื้นให้ชัดแย้งหรือตัดกันกับสีของรูปภาพ
3. การขยายส่วนเพื่อเน้นเฉพาะส่วนที่เป็นสาระของความหมายภาพ
4. การออกแบบตกแต่งพื้นหรือฉากหลังภายในภาพ
5. การจัดวางภาพให้น่าสนใจ ได้แก่วางเรียงกันอย่างเป็นระเบียบ วางซ้อน วางเหลื่อมกัน หรือการจัดรวมกันให้เป็นกลุ่ม
6. การสร้างภาพที่มีความต่อเนื่องสามารถอธิบายความได้ทั้งหมด
7. การใช้คำอธิบายภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๘ การออกแบบจัดหน้าหนังสือพิมพ์

ถ้าเปรียบหนังสือพิมพ์กับห้างสรรพสินค้า ชาวและเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ก็เหมือนกับสินค้าที่ถูกจัดวางให้เป็นหมวดหมู่ง่ายแก่การจดจำ เป็นระเบียบต้องตาต้องใจสะดวกในการเลือกซื้อ ศิลปะการจัดตกแต่งสินค้าเป็นแรงจูงใจอย่างสำคัญในการตัดสินใจซื้อสินค้าของผู้บริโภค อันอาจการซื้อส่วนหนึ่งมาจากความพึงพอใจต่อการนำเสนอสินค้า รู้จักการจัดวางตกแต่งห้างร้านให้สะดุดตาสอดคล้องกับรสนิยมของลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย และหากเปรียบเทียบการจัดหน้าหนังสือพิมพ์กับการสร้างบ้านสักหลัง กระบวนการจัดหน้าก็คล้ายกับการวางแผนสร้างบ้านโดยเริ่มจากการออกแบบบ้านการกำหนดวางส่วนสำคัญของบ้าน การคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยของพื้นที่ ตลอดจนการพิจารณาบุคลิกภาพที่จะออกมาให้สวยงาม มีเอกลักษณ์ที่น่าพอใจทั้งเจ้าของและผู้พบเห็น

การจัดหน้าหนังสือพิมพ์ก็ถือเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่จะต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการนำเสนอเนื้อหาสาระให้เป็นที่สุดตาสามารถจูงใจให้ผู้ซื้อให้เกิดความต้องการบริโภคข่าวสารของเรามากที่สุด การจัดวางหน้าหนังสือพิมพ์เหมือนกับการสร้างบ้านที่จะต้องมีการวางแผนการจัดหน้าให้รัดกุม สวยงาม และดึงดูดใจผู้อ่าน การใช้สอยเนื้อที่กระดาษทุกตารางนิ้วให้ได้ประโยชน์สูงสุด ยึดถือลำดับความสำคัญของข้อความข่าวสารที่จะนำเสนอในแต่ละส่วนแต่ละหน้าเพื่อสนองตอบความอยากรู้อยากเห็นของผู้อ่านให้มากที่สุด โดยเฉพาะการเสนอข่าวในหน้าหนึ่ง คำนึงถึงรูปการนำเสนอที่เหมาะสมและรูปลักษณะที่สวยงามสอดคล้องกับรสนิยมการรับสารของผู้อ่าน ข้อสำคัญต้องให้ความสำคัญต่อการสร้าง องค์เอกลักษณ์เฉพาะตัวของหนังสือพิมพ์ให้สืบเนื่อง เพราะบุคลิกลักษณะเฉพาะตัวของหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้อ่านสามารถจดจำและแยกแยะหนังสือพิมพ์ของเราให้แตกต่างจากหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นได้ทันที

การจัดหน้าจึงหมายรวมถึง ศิลปะการจัดวางเนื้อหาสาระที่ได้รับการคัดเลือกเพื่อเสนอในหนังสือพิมพ์แต่ละหน้าแต่ละวัน ตามตำแหน่งที่เหมาะสมบนหน้าหนังสือพิมพ์ให้ดูสวยงามการจัดหน้าหนึ่ง เปรียบเสมือนการจัดตกแต่งสินค้าหน้าร้านให้ดูสวยงามดึงดูดสายตาของผู้มาผ่านไปผ่านมา วัตถุประสงค์ของการจัดหน้าไม่เพียงแต่การนำเสนอสาระต่าง ๆ มาวางรวมกันเท่านั้น แต่ต้องกำหนดวางอย่างมีระเบียบได้สัดส่วนอย่างมีศิลปะด้วย

การจัดหน้าอาจจะถือเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการจัดทำหนังสือพิมพ์ในกองบรรณาธิการก่อนจะส่งเข้าสู่โรงพิมพ์ ขั้นตอนนี้บรรณาธิการหรือบรรณาธิการฝ่ายศิลป์ ต้องจัดลำดับความสำคัญของข่าวสำคัญที่สุดลงในตำแหน่งที่เด่นที่สุดของแต่ละหน้า และจัดวางข่าวที่มีความสำคัญรองๆ ลงบนเนื้อที่ตำแหน่งรองๆ ลงไป ส่วนใหญ่แล้วหนังสือพิมพ์จะให้ความสำคัญแก่การจัดหน้าหนึ่งมากกว่าหน้าใน เพราะหน้าหนึ่งเปรียบเสมือนตู้โชว์สินค้าที่ต้องประชันกับหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น ๆ เมื่อวางบนแผงเดียวกันและยังเป็นการสะท้อนถึงบุคลิกลักษณะของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ

วัตถุประสงค์ของการจัดหน้า

ประกอบไปด้วยเป้าหมายดังต่อไปนี้

1. เพื่อจัดวางเนื้อหาสาระให้มีระเบียบ และดูสวยงาม สบายตา หากจัดข่าวให้มีระเบียบแล้วจะช่วยให้ผู้อ่านสะดวกใจและอ่านอย่างสบายอารมณ์ ความมีระเบียบในการจัดวางยังมีผลเพื่อส่งเสริมการอ่านและมองดูงามตา
2. ช่วยลำดับความสำคัญของข่าว บรรณาธิการต้องทำหน้าที่คัดเลือกข่าวที่มีความสำคัญมากที่สุด โดยพิจารณาตามคุณค่าของข่าว เมื่อถึงเวลาจัดหน้าก็ควรกำหนดให้ข่าวที่สำคัญที่สุดอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม
3. ส่งเสริมการอ่าน เมื่อหน้าหนังสือพิมพ์มีระเบียบ มีความเข้าใจ และสวยงามก็ย่อมกระตุ้นให้คนอยากอ่านหนังสือพิมพ์ตามไปด้วย สร้างนิสัยในการอ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำ
4. สร้างเอกลักษณ์ของหนังสือพิมพ์ ปกตินักหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ จะมีแนวการจัดหน้าของตนเองโดยเฉพาะ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและรูปแบบของหนังสือพิมพ์ ถึงแม้ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทเดียวกัน ก็ยังมีเอกลักษณ์ในการจัดหน้าแตกต่างกันจนสังเกตเห็นได้ชัดเจน แต่ละฉบับยังใช้ลักษณะตัวอักษรในรูปแบบแตกต่างกันไปอีกสิ่งเหล่านี้เมื่อทำบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ กัน จึงกลายเป็นเอกลักษณ์ของหนังสือพิมพ์ไป

หลักศิลปะในการจัดหน้า

องค์ประกอบสำคัญ คือ อักษรพิมพ์ ซึ่งปรากฏในขนาดต่าง ๆ กันตามปกตินักหนังสือพิมพ์จะเลือกใช้นาฬิตัวอักษรตามคุณค่าและความสำคัญของเนื้อหาในแต่ละคอลัมน์ เนื้อข่าวส่วนใหญ่จะใช้นาฬิตัวอักษรขนาดเดียวกันตลอดตามหลักความเป็นกลางในการเสนอข้อเท็จจริง การเลือกขนาดอักษรต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับสาระหน้าที่ของเนื้อหาแต่ละส่วนด้วย เช่น หัวข่าว หัวเรื่อง หัวคอลัมน์ เป็นต้น ต้องคำนึงถึงหลักความเหมาะสมในเรื่องของการอ่านง่าย มีความหมายตามนัยการสื่อข้อความ จึงไม่ควรมีขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่จนเกินไป

นอกจากตัวอักษรพิมพ์แล้ว องค์ประกอบสำคัญคือ รูปภาพ ซึ่งมีหลายลักษณะ ได้แก่ ภาพถ่าย ภาพวาดลายเส้น การ์ตูน และภาพประกอบเชิงศิลปะอื่น ๆ เลือกใช้ภาพให้ไดขนาดที่เหมาะสมกับเนื้อที่กระดาษแต่ละหน้า โดยคำนึงถึงเป้าหมายของการสื่อความหมายด้วยภาพนั้นด้วยเสมอ ดังนั้น เนื้อที่กระดาษจึงอาจนับเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของการจัดหน้าด้วยเช่นกัน การจัดหน้าหนังสือพิมพ์ขนาดเล็ก จะมีข้อจำกัดในเรื่องของเนื้อที่มากกว่าหนังสือพิมพ์ขนาดใหญ่

นอกจากนี้ยังประกอบด้วยองค์ประกอบส่วนปลีกย่อย แต่มีความสำคัญในสาระของเนื้อหาข้อมูลเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ เช่น ชื่อสัญลักษณ์หนังสือพิมพ์ ข้อมูลประจำฉบับ สารบัญข่าว โฆษณา คอลัมน์ประจำ ฯลฯ

การจัดวางหน้า หมายถึงการกำหนดวางองค์ประกอบต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นบนตำแหน่งที่เหมาะสมในหน้ากระดาษหนังสือพิมพ์ คือการวางส่วนประกอบเนื้อหา บทความ ภาพประกอบ เส้น ตลอดจนการใช้พื้นที่ว่าง และองค์ประกอบอื่น ๆ ให้ดูรวมกันอย่างมีสัดส่วนสวยงาม และดูมีเอกภาพ และสัมพันธ์ภาพที่เจริญชวนให้เนื้อหาน่าเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อ่านมากขึ้น ถึงแม้ว่าศิลปะการจัดหน้าหนังสือพิมพ์ได้พัฒนาอย่างกว้างขวางตามความก้าวหน้าของมุมมองทางศิลปะ แต่หลักการจัดวางหน้าหนังสือพิมพ์ต้องคำนึงถึงความสำคัญคือ

1. ความสมดุล หมายถึง การวางเนื้อหาตามตำแหน่ง บนหนังสือพิมพ์หน้าเดียวกัน ใต้น้ำหนักไม่แตกต่างกันมากจนเกินไป ต้องสมดุลกันน้ำหนักที่กล่าวถึงนี้คือ ขนาดของตัวอักษร ความหนักเบาของสี ตัวบาง เนื้อที่ว่าง ขนาดภาพ อักษรขาว-ดำ เป็นต้น จึงควรดูแลด้วยรูปภาพ หรือหัวข้อขนาดใกล้เคียงกันในพื้นที่ตรงข้าม

2. ความแตกต่าง หมายถึง การจัดองค์ประกอบของหน้าให้มีลักษณะตรงกันข้าม ชัดแย้งกันทั้งรูปร่าง น้ำหนัก และขนาด สีสิ้น เช่น ขนาดตัวพาดหัวข่าวใหญ่บ้าง เล็กบ้าง มีน้ำหนักของหมึกหนัก-เบา กำหนดวางในตำแหน่งตรงกัน หรือใกล้เคียงกัน เมื่อมองแล้วจะเห็นเป็นความหลากหลายชัดเจนถือเป็นรูปแบบหนึ่งในการสร้างความสนใจผู้อ่าน ทำให้หน้าหนังสือพิมพ์มีชีวิตชีวา หลักความแตกต่างนี้ จะช่วยให้การจัดหน้าไม่เรียบง่ายจืดชืดจนเกินไป และยังช่วยให้ผู้อ่านทราบได้ทันที ถึงความสำคัญของข่าวที่ปรากฏบนความแตกต่างนั้น แต่มีข้อคำนึงว่า การจัดหน้าลักษณะนี้ต้องมีความสมดุลและระเบียบในตัวมันเองด้วยไม่ควรวางตำแหน่งของเนื้อหาจนมองดูเลอะเทอะขาดศุลยภาพไป

3. ความมีสัดส่วน หมายถึงการจัดวางเนื้อหาให้ได้สัดส่วนกันทั้งหน้า โดยกำหนดให้ขนาดภาพ หัวข่าว และเนื้อเรื่องได้สัดส่วนกัน โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของข่าว ความมีสัดส่วนจะช่วยให้หน้าตามีเสน่ห์ชวนมอง อย่างไรก็ตาม องค์ประกอบข้อนี้ มักไม่เห็นชัดเจนนักในการจัดหน้าหนังสือพิมพ์ เนื่องจากข้อจำกัดทางเวลาและเนื้อที่

4. ความมีเอกภาพ คือการจัดหน้าหนังสือพิมพ์แต่ละหน้าให้มีความสัมพันธ์กลมเกลียวกัน โดยคำนึงถึงภาพรวมของทั้งหน้ามากกว่าแต่ละส่วน กล่าวคือ ผู้จัดหน้าควรวางกำหนดข่าวที่เหมาะสมในตำแหน่งที่เหมาะสมและกลมกลืนกันทั้งหมด ไม่ทำให้ผู้อ่านต้องกระจายความสนใจออกไป

นอกจากนี้ หนังสือพิมพ์บางฉบับนิยมจัดแบ่งจำนวนคอลัมน์ตามแนวตั้งของหน้ากระดาษขนาดของคอลัมน์จะแคบหรือกว้างแคไหนขึ้นอยู่กับจำนวนคอลัมน์ที่ต้องการแบ่งด้วย การแบ่งคอลัมน์อาจใช้เส้นตรงบาง ๆ ก็เป็นแนวแบ่งระหว่างคอลัมน์อย่างชัดเจน เรียกว่าการจัดหน้าแบบคอลัมน์ปิด และการแบ่งโดยให้พื้นที่ว่างสีขาวเป็นแนวกั้นระหว่างคอลัมน์เรียกว่าการจัดหน้าคอลัมน์เปิด การจัดหน้าแบบคอลัมน์ปิดจะให้ความสะดวกในการแยกเนื้อหาเวลาอ่านอย่างแน่นอนชัดเจน ผู้อ่านจะไม่หลงคอลัมน์ได้ง่าย แต่บรรยากาศของหน้าที่ค่อนข้างแน่นและอึดอัด ในขณะที่การจัดหน้าแบบคอลัมน์เปิดจะดูโปร่งตากว่า สบายตาในการอ่านมากกว่า แต่ก็ทำให้หน้าหนังสือพิมพ์เหมือนกับมีเนื้อหาเบากว่าการจัดหน้าแบบปิด อย่างไรก็ตาม ระยะหลังหนังสือพิมพ์ส่วนมากจะหันมาใช้การจัดหน้าแบบเปิดมากกว่าเพราะมีลักษณะเชิญชวนและไม่เคร่งเครียดจนเกินไปสำหรับผู้อ่านทั่วไป

การจัดหน้าให้มีคุณภาพผู้จัดควรมีความรู้เกี่ยวกับตำแหน่งต่าง ๆ บนหน้าหนังสือพิมพ์ จุครวม แนวเคลื่อนของสายตาที่มีความสำคัญต่อการจัดหน้าด้วย

รูปแบบการจัดหน้า

แนวทางพื้นฐานของการจัดหน้าหนังสือพิมพ์มีอยู่ 4 แบบ คือ

1. แบบสมดุลแท้จริง ผู้จัดมุ่งจะให้หน้าหนังสือพิมพ์มีระเบียบโดยวางข่าวและเนื้อหาให้มีดุลยภาพกันหมด ทั้งทางด้านซ้ายและด้านขวา เป็นลักษณะของความพยายามที่จะให้ความสำคัญต่อข่าวใกล้เคียงกัน กำหนดขนาดตัวอักษร รูปภาพเท่า ๆ กัน เพื่อเวลาจัดวางในหน้าด้านซ้ายและขวาจะสมดุลกันอย่างสมบูรณ์แบบ โดยมีคอลัมน์กลางเป็นจุดวางดุลไม่ให้ด้านหนึ่งด้านใดเอียงหนักไป

ดูเหมือนการจัดหน้าแบบนี้ ผู้จัดต้องการแสดงความสามารถในเชิงศิลปะมากกว่าการขายข่าวเพราะเป็นการยากที่จะจัดลำดับข่าวให้มีความสำคัญเท่าเทียมกัน

2. แบบกึ่งสมดุลหรือสมดุลแบบแตกต่าง เป็นลักษณะการจัดหน้าที่ไม่สมดุลกันอย่างสมบูรณ์แบบเหมือนแบบแรก จุดประสงค์คือพยายามทำให้ส่วนอื่น ๆ ของหน้าหนังสือพิมพ์สมดุลกับส่วนที่จัดว่าเป็นข่าวใหญ่

หนังสือพิมพ์ทั่วไปนิยมจัดหน้าแบบนี้มากกว่าแบบ สมดุลแท้จริง เพราะสามารถเน้นความแตกต่างในสาระสำคัญของข่าวได้อย่างชัดเจน ทำให้มีความหลากหลายในการโชว์ข่าว และเร้าความสนใจผู้อ่านมากกว่า การเน้นความแตกต่างที่สมดุลทำให้หนังสือพิมพ์มีชีวิตชีวาน่าตื่นเต้นมากกว่าแบบสมดุลแท้จริง ซึ่งจะดูเรียบเกินไป

3. แบบเน้นจุดสนใจ มักใช้ในกรณีข่าวใหญ่ที่มีความสำคัญมากกว่าข่าวอื่น ๆ ในหน้าเดียวกัน ผู้จัดหน้าจะกำหนดวางหัวข่าวใหญ่ไว้ที่มุมบนขวามือหรือมุมบนซ้ายมืออันเป็นตำแหน่งสำคัญที่สุด เพื่อดึงความสนใจผู้อ่านเน้นความสำคัญของข่าว แล้วเสริมด้วยภาพหรือข่าวอื่น ๆ ซึ่งมีความสำคัญด้วยลงมา

4. แบบไร้ระเบียบ เป็นการจัดหน้าที่ค่อนข้างตามสบาย ไม่มีรูปแบบกฎเกณฑ์ตายตัว ทลึงเสียงรูปแบบทั้งสมดุลและแตกต่างกัน ใช้ลักษณะการทาดหัวและจัดคอลัมน์ให้มีความหลากหลายในหน้าที่เดียวกัน ขึ้นอยู่กับความพอใจของผู้จัดหน้า

ภายหลังเรียกวิธีการจัดหน้าแบบนี้ว่า แบบละครสัตว์ กล่าวคือการจัดวางเนื้อหาทุกชิ้นให้ปรากฏบนหน้าหนังสือพิมพ์ในตำแหน่งต่าง ๆ กัน โดยถือว่าทุกข่าวมีความสำคัญในตัวของมันเองเท่า ๆ กัน เหมือนกับการแสดงละครสัตว์ที่สร้างความเข้าใจให้ผู้ชมในทุกจุด การจัดหน้าแบบนี้จะใช้น้อยมากในหนังสือพิมพ์ ประเภทเพ่งปริมาณ ใช้น้อยมากในหน้าข่าวและภาพต่าง ๆ กัน อาจสืบสนบ้างแต่ก็ดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านได้มากเช่นกัน

นอกจากรูปแบบการจัดหน้าพื้นฐานดังกล่าวแล้ว ลักษณะการจัดหน้าตามแนวคิ่ง กับลักษณะการจัดหน้าตามแนวนอน ก็เป็นรูปแบบที่ใ้กันเสมอและได้รับความนิยมในสมัยหนึ่ง

การจัดหน้าตามแนวคิ่ง ป้องกันความสับสนโดยใช้พื้นที่ว่างระหว่างคอลัมน์ และความแตกต่างของขนาดตัวอักษรทาดหัวข่าวให้ชัดเจน การจัดหน้าแบบนี้ไม่ค่อยนิยมกันนักเพราะดูไม่สวย แต่เกิดจากข้อจำกัดของเทคนิค

ส่วนการจัดหน้าตามแนวอน มีลักษณะการวางข้อความแนวกว้างของหน้าหนังสือพิมพ์ นิยามกดหัวข่าว ให้มีความกว้างหลายคอลัมน์ มองดูรวม ๆ แล้วแต่จะเห็นแนวทางวางมากกว่าทางตั้ง เห็นได้มากในหนังสือพิมพ์ที่แบ่งขนาดคอลัมน์ค่อนข้างเล็ก ยากที่จะจัดหน้าตามแนวตั้งให้สวยงามได้

การจัดหน้าทั้งแบบแนวตั้งและแนวอน ยังต้องยึดหลักความสมดุล ความแตกต่างและความมีเอกภาพ ประการสำคัญต้องแสดงให้เห็นถึงลำดับความสำคัญของข่าว

การจัดหน้าใน

สำหรับการจัดหน้าในของหนังสือพิมพ์แตกต่างจากการจัดหน้าแรกเพราะหน้าในส่วนมากประกอบด้วยโฆษณา เนื้อที่โฆษณามีอัตราการขายแตกต่างกันในแต่ละตำแหน่ง การจัดหน้าจึงต้องขึ้นอยู่กับจำนวนเนื้อที่ที่เหลือจากการโฆษณา หลักการจัดหน้าก็ไม่แตกต่างกันมากนักเพียงแต่ต้องคำนึงถึงโฆษณาเป็นส่วนประกอบหลักการจัดหน้าด้วย กล่าวคือ

1. ความสมดุล ถ้าเนื้อที่โฆษณามีขนาดไม่มากหรือน้อยกว่าเนื้อที่สำหรับข่าว เรามีโอกาสบรรจุข่าวค่อนข้างมากสำหรับลงพิมพ์ในหน้านั้น จึงควรจัดหน้าให้อยู่ในลักษณะสมดุล เลือกใช้ขนาดอักษรภาคหัว ภาพและเนื้อข่าวตามหลักการจัดหน้าหนึ่ง คำนึงถึงความสมดุลระหว่างด้านซ้ายและด้านขวา ด้านบนและด้านล่างด้วย โดยเริ่มจัดหน้าจากด้านบนก่อนแล้วค่อย ๆ ไล่ลงด้านล่างตามลำดับ

2. เรียงตามลำดับ ในกรณีที่มีเนื้อที่โฆษณามีเนื้อที่ประมาณครึ่งหน้า ไม่สามารถบรรจุข่าวมากนักในเนื้อที่ที่เหลือ ให้ลำดับความสำคัญของข่าว โดยถือมุมบนซ้ายมือเป็นส่วนสำคัญที่สุด ให้ขนาดตัวอักษรค่อนข้างมีน้ำหนักเพื่อต่างคุณน้ำหนักกับโฆษณาอีกมุมหนึ่งของหน้า แล้วเรียงลำดับความสำคัญของข่าวจากบนลงล่างในส่วนที่เหลือ ๆ เหลืออยู่

3. บรรจุให้เต็มพื้นที่ เมื่อหน้าในมีโฆษณามาก เหลือเนื้อที่เพียงเล็กน้อยสำหรับข่าว ซึ่งทำอะไรไม่ได้มากนัก นอกจากบรรจุข่าวใส่ในเนื้อที่นั้นให้เต็มเท่านั้น ในกรณีเช่นนี้โฆษณจะจับใจของผู้อ่านเสียก่อนแล้ว ดังนั้น ข้อควรระวังในการจัดหน้าแบบนี้ คือต้องไม่ใช้ขนาดตัวข่าวที่ใหญ่เกินไปสำหรับเนื้อที่เล็กน้อยแข่งกับโฆษณาแต่ควรใส่ข่าวไว้เพียง 2-3 ข่าวก็พอ ส่วนมากจะหลีกเลี่ยงโดยบรรจุข่าวต่อจากหน้าอื่นเพื่อช่วยแก้ปัญหาเรื่องโฆษณาแย่งความสนใจจากเนื้อข่าวไปได้

ทั้ง 3 แบบข้างต้นเป็นแนวสำหรับจัดหน้าที่มีเนื้อที่โฆษณา ในการจัดหน้าผู้จัดควรใช้องค์ประกอบหลักการจัดหน้าและวิจารณ์ตามทางศิลปะเข้ามาประกอบ ความชำนาญและประสบการณ์จะทำให้ผู้จัดหน้าสามารถคิดค้นผสมผสานหลักการต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมในการสะท้อนเอกลักษณ์ของแต่ละหน้า เพราะต่างก็มีความแตกต่างในบุคลิกเฉพาะตัว เช่นหน้ากีฬา หน้าสังคม เป็นต้น ไม่ว่าผู้จัดหน้าจะประยุกต์ปรับปรุงให้การจัดหน้าหนังสือพิมพ์แตกต่างพิสดารอย่างไรก็ตาม หากผู้จัดมีเป้าหมายและยึดหลักการที่แน่นอนแล้ว สามารถช่วยให้ผลผลิตสุดท้ายดูมีคุณภาพหนักแน่น และมีพลังในการนำเสนอเนื้อหาเมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งพิมพ์ประเภทเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดหน้าโฆษณา

ด้วยคำกล่าวที่ว่าโฆษณาเป็นเส้นเลือดของหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์ทุกฉบับจึงเปิดเนื้อที่ให้แก่การโฆษณา สินค้ามากเป็นอันดับหนึ่ง โดยเฉพาะเนื้อที่หน้าในของหนังสือพิมพ์ เราสามารถแบ่งโฆษณาในหน้าหนังสือพิมพ์เป็น 2 ประเภทหลัก คือ

1. โฆษณาย่อย หมายถึงโฆษณาแจ้งความ (ล้อมกรอบ) ขนาดเล็กใช้ตัวอักษรขนาดเล็กเรียงลำดับต่อเนื่องกันทั้งหน้า อาจมีภาพประกอบได้เล็กน้อย ในกรณีที่มีข่าวในหน้าเดียวกัน ต้องพยายามหลีกเลี่ยงการใช้ขนาดตัวอักษร และความยาวของข่าวที่เล็กเกินไป เพราะจะทำให้มองไม่เห็นชัด

2. โฆษณาขนาดใหญ่ หมายถึงโฆษณาขนาดใหญ่ เนื้อที่มากมีภาพประกอบชัดเจน ใช้ตัวอักษรใหญ่ และมีศิลปะทางการออกแบบเฉพาะตัว อาจใช้เนื้อที่ตั้งแต่ครึ่งหน้าขึ้นไปล้อมกรอบชัดเจน เห็นได้เด่นชัด

ผู้ซื้อเนื้อโฆษณาในหนังสือพิมพ์ต้องการให้ได้ผลทางการขายสินค้าพอๆ กับหนังสือพิมพ์ต้องการขายข่าวสารเนื้อหาสาระทางปัญญา จึงเกิดความจำเป็นในการจัดหน้าโฆษณาให้สะดุดตาไม่เสียประโยชน์ทั้งสองฝ่าย ดังนั้นการจัดหน้าโฆษณาจึงมีแนวโน้มที่จะอำนวยความสะดวกแก่การบรรจุข่าวในหน้าที่มีโฆษณาด้วย

สรุปว่า การจัดหน้าหนังสือพิมพ์ต้องคำนึงถึงน้ำหนักของเนื้อหาที่วางในตำแหน่งต่างๆ ให้ความสมดุลกลมกลืน หลากหลาย และมีเอกภาพ ควรนำความสามารถทางศิลปะมาช่วยให้เป็นประโยชน์เพื่อสร้างความมีชีวิตชีวาบนหน้าหนังสือพิมพ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดหน้าในที่มีโฆษณานั้น เรื่องเส้น ตำแหน่ง ที่ว่าง ทิศทาง และแนวเคลื่อนของสายตาเป็นปัจจัยสำคัญให้เกิดการสื่อความหมายบรรลุตามวัตถุประสงค์ การจัดหน้าได้ดี

บทที่ 3

วิเคราะห์ข้อมูล และหาแนวทางในการออกแบบ

สรุปเนื้อหาภายในเล่ม

เนื้อหาสาระในหนังสือเล่มนี้ ได้เกิดจากการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข่าวตาม หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ฯลฯ ที่มีเนื้อหาสอดคล้องที่จะนำเสนอความคิดในการจัดทำหนังสือ 'สงครามโลกครั้งที่ 3' ขึ้นมาได้ ข้อเท็จจริง บทความ และบทวิเคราะห์ที่เกิดจากนักวิชาการและผู้มีความรู้ที่มีอยู่นั้น ได้นำมาคัดเลือกผ่านกระบวนการความคิดจนสามารถประกอบกันขึ้นมาเป็นงาน เนื้อหาที่สำคัญ(เนื้อหาหลัก)ได้ถูกแจกแจงในแต่ละหน้าของหนังสือดังนี้

แบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ส่วนคือ

- ทางด้านเศรษฐกิจ
- ทางด้านการเมือง
- ทางด้านสังคม
- ทางด้านวัฒนธรรม

ข่าวคืออะไร?

ข่าว คือ เหตุการณ์หรือ 'ข่าวสาร' ที่รายงานให้ผู้อ่านทราบ

ข่าว คือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและมีความสำคัญ

ข่าว คือ สิ่งที่บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ ตัดสินใจเลือกลงพิมพ์ เพื่อเสนอต่อผู้อ่าน

ข่าว คือ สิ่งปรากฏในหนังสือพิมพ์ ฯลฯ

จากนิยามข้างต้น พอสรุปได้ว่า 'ข่าว' ควรประกอบไปด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 3 ประการ คือความน่าสนใจ (Interest) ข้อเท็จจริง (facts) และผู้อ่าน (Readers) กล่าวคือ ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นต้องเป็นสิ่งที่น่าสนใจ สำหรับผู้อ่านหนังสือพิมพ์ดังนั้นผู้สื่อข่าว จำเป็นต้องรายงานข้อเท็จจริงให้เป็นที่น่าสนใจแก่ผู้อ่าน

ทำไมเนื้อหาสาระในงานจึงจัดเป็นข่าวได้ ?

'ข้อสรุปข้างต้น พอจะชี้ให้เห็นว่า หากเหตุการณ์ที่เป็นข้อเท็จจริง ได้เกิดขึ้นแต่ไม่ได้รับความสนใจ หรือไม่น่าสนใจ ผู้สื่อข่าวที่จะไม่นำไปเสนอให้ผู้อ่านได้มีโอกาสรู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นบ้างแล้ว ผู้อ่านจะไม่มีโอกาสรับทราบ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเลย ความสนใจย่อมไม่เกิด เมื่อเป็นดังนี้ เหตุการณ์จะเกิดที่ไหนก็อยู่ตรงนั้น ผู้อ่านจะทราบก็ต่อเมื่อมีบุคคลหยิบยกเอาเหตุการณ์นั้นรวบรวมข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ทั้งหมดมาเล่าหรือรายงาน หรือลงพิมพ์เพื่อให้อื่นๆ ได้รับรู้ ก็จะเกิดความสนใจขึ้นมาได้ สิ่งนั้นจึงเป็น "ข่าว"

เพราะฉะนั้น หนังสือที่จัดทำขึ้นนี้ จึงเปรียบได้กับ หนังสือข่าว และผู้สื่อข่าวกับบรรณาธิการของหนังสือเล่มนี้ก็คือ ตัวผู้ออกแบบเอง

⁹ พิศนัฐ ชาวสารวัตร, การสื่อข่าว, สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530, หน้า 57

ลักษณะหนังสือ

หนังสือเล่มนี้ลักษณะรูปแบบเหมือนหนังสือพิมพ์ เพราะสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ทางด้านแนวความคิดได้ชัดเจนที่สุด หนังสือเล่มนี้จึงเปรียบได้เป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ (Quality newspaper) คือ

1. มุ่งเสนอข่าวหนัก (Hard news) มากกว่าข่าวเบา (Soft news)
2. กลุ่มเป้าหมาย คือผู้ที่สนใจหาความรู้
3. มุ่งวัตถุประสงค์ไปในทางให้ความรู้ และมุมมองในทางความคิดเพิ่มเติมแก่ผู้อ่านมากกว่าความบันเทิง

วัตถุประสงค์ของหนังสือ

1. เพื่อให้ข่าวสาร คือ เป็นลักษณะหนังสือข่าว
2. เพื่อให้ความบันเทิงโดยสอดแทรกความบันเทิงไว้ด้วยในหน้าหนังสือพิมพ์ เช่น หน้าภาพยนตร์ และการโฆษณาต่างๆ ที่ตั้งใจให้มีเกือบทุกหน้า
3. ให้ข้อคิดเห็นแก่ผู้อ่าน จากคอลัมน์ข่าวที่ให้อรรถาธิบาย บทความ บทวิจารณ์ บทวิเคราะห์ ฯลฯ ในแต่ละหน้าหนังสือพิมพ์แล้วยังมีส่วนการโฆษณา ที่จัดทำขึ้นเพื่อจงใจให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระในหน้านั้นๆ

แนวทางการออกแบบหนังสือ

1. การออกแบบจัดหน้าในหนังสือ

1.1 เนื้อหา คัดเลือกและลำดับความสำคัญของเนื้อหา (คุณค่าข่าวสาร) ที่จะนำเสนอเพื่อตอบสนองความรู้ทางข่าวสารของผู้อ่านให้มากที่สุด

ประเภทคอลัมน์ต่างๆ มีการใช้กรอบล้อม และการใช้เส้นแบ่งคอลัมน์เนื้อหา เพื่อช่วยให้ผู้อ่านสบายตามากขึ้น การกำหนดตำแหน่งเนื้อหาด้วยการใช้กริด (Grids) ทั้งในแบบแนวตั้งและแนวนอน ประกอบกับคอลัมน์เนื้อหา มีหลายช่อง การวางคอลัมน์แต่ละส่วนจะมีความต่อเนื่อง เพื่อความสะดวกชัดเจนในการอ่านและสื่อความหมาย

1.2 การพาดหัว ตั้งใจออกแบบหนังสือโดยการเลือกใช้ลักษณะตัวอักษรให้เหมือนหนังสือพิมพ์ และใช้ลักษณะภาษาในการพาดหัวข่าว เพื่อดึงดูดความสนใจให้สาระสำคัญของข่าว ช่วยการจัดหน้า บอกลำดับความสำคัญของข่าว สร้างบุคลิกของหนังสือพิมพ์ โดยมีการใช้รูปแบบตัวข่าวหลายประเภท

1.3 ภาพประกอบ นำเสนอภาพในรูปแบบของภาพประกอบข่าว โดยใช้ภาพประกอบ(ผู้ออกแบบสร้างสรรค์ขึ้นเอง) แทนภาพข่าว (ภาพเหตุการณ์) จริงๆ ซึ่งสามารถสื่อความหมายทางข่าวในเรื่องที่ต้องการสื่อได้ชัดเจนเช่นกัน เพราะเนื้อหาในงานไม่เอื้อให้มีภาพเหตุการณ์จริงๆ ได้ ทำให้มีความหลากหลายในการจัดหน้าหนังสือพิมพ์ และยังทำให้หนังสือ มีสีสันน่าสนใจมากขึ้น

1.4 การโฆษณา โฆษณา เป็นเส้นเลือดของหนังสือพิมพ์¹⁰ หนังสือพิมพ์เปิดเนื้อหาที่ให้การโฆษณามากเป็นอันดับหนึ่ง ผู้ออกแบบจึงใช้จุดมุ่งหมายนี้สร้างสรรคการออกแบบโฆษณาให้มีเนื้อหาในเชิงเสียดสีล้อเลียน ให้สอดคล้องกับเนื้อหาในหน้าหนังสือพิมพ์นั้นๆ

ลักษณะการใช้ภาพประกอบ

ได้ใช้ภาพประกอบประเภทต่างๆ เช่น ภาพเขียน ภาพวาด ภาพที่ทำขึ้นด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์(ผู้ออกแบบทำเอง) ภาพถ่าย และภาพประกอบสำเร็จรูป (Clip art) ซึ่งบางภาพผู้ออกแบบอาจจะไม่ได้เป็นผู้กระทำขึ้นเอง แต่ก็ได้นำมาจัดทำให้เกิดความหมายใหม่ เพื่อความเหมาะสมกับข่าวสารนั้นๆ

ผู้ออกแบบได้คิดไปกับการวางแผนการจัดหน้า การใช้ภาพประกอบในการออกแบบหนังสือเป็นไปเพื่อดึงดูดความสนใจ และแสดงประกอบกับเรื่องราวข่าวสารต่างๆ ที่จะนำเสนอต่อสายตามผู้อ่านให้เกิดความรู้สึก ความเข้าใจคล้อยตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารที่มุ่งหวังไว้ สิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือ

1. ต้องการให้ข่าวสารดึงดูดความสนใจในการใช้ภาพ
2. บางส่วนของเนื้อหาที่อ่านแล้วไม่ชัดเจน สามารถอธิบายได้ด้วยภาพประกอบ
3. เหมาะสมกับรูปแบบและแสดงความรู้สึกร่วมกับข่าวสารนั้นได้
4. ความเป็นจริงในเนื้อหาโดยใช้ภาพประกอบที่มีอยู่แล้ว มาจัดทำขึ้นใหม่ (เช่นวิธีคอลลาจ) ประกอบกันขึ้น เพื่ออธิบายให้เข้าใจ และอ้างอิงแทนสิ่งที่ปรากฏจริง

หน้าที่ของภาพประกอบ

1. เพื่อดึงดูดความสนใจ เพื่อให้เกิดความแตกต่างขึ้นในชิ้นงานด้วยพื้นที่ เส้น สีลึนที่เด่นสะดุดตา ทำให้ข่าวสารนั้นน่าสนใจขึ้น
2. เพื่อประกอบการอธิบายเนื้อหาและเป็นสื่อแสดงข่าวสารต่างๆ ที่ไม่สามารถมองเห็นได้ ให้กระจ่างขึ้น
3. เพื่ออธิบายความคิดรวบยอด (เช่น ชื่อของหนังสือ "สื่อสงคราม" ต้องการออกแบบให้เหมือนสัญลักษณ์ของ IBM)

สรุป เมื่อข่าวสาร (เฉพาะข่าวใหญ่) มีเนื้อความเกี่ยวข้องและบ่งชี้ถึงความจริงต่างๆ เช่น สถานที่ บุคคล หรือเหตุการณ์ ย่อมต้องการภาพประกอบมาช่วยสร้างเสริมความเข้าใจ บรรยายภาพและอารมณ์ความรู้สึกต่อผู้ดูให้เกิดความชัดเจนในวัตถุประสงค์ของข่าวสารนั้นด้วย

¹⁰ สนั่น ปัทมะทิน. หนังสือพิมพ์และการออกแบบ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คุรุสภา, 2536, หน้า 62.

บทที่ 4

แบบร่าง และการพัฒนาแบบ

แบบร่างที่ 1

เป็นการลองผิดลองถูกกับการจัดทำหนังสือเล่มนี้ ด้วยขนาดที่ใหญ่ ทำให้การจัดหน้าหนังสือค่อนข้างยาก เพราะยังขาดประสบการณ์ และแนวทางที่ชัดเจน ภาพประกอบในงานที่จะสื่อยังคงดูเบา ขาดความน่าสนใจ เนื้อหา ข้อมูลที่ได้ศึกษาเรียบเรียงนำมาใช้ในงาน ได้กินเวลามาก ทำให้เวลาที่จะใช้ในการออกแบบหนังสือนั้นน้อยเกินไป งานจึงออกมาไม่สมบูรณ์

4.1

4.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3

เอกสารข่าวเตรียมเผยแพร่ลัทธิ

4.5

4.4

อาวุธใหม่ ! นิวเคลียร์เรียกพี่
ชุดดำ เตรียมล้างโลก

4.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบร่างที่ 2

ได้มีการพัฒนา ปรับเปลี่ยนแก้ไขให้ดีขึ้นโดยอาศัยแบบร่างที่ 1 การจัดวางเริ่มเข้าที่เข้าทางมากขึ้น แต่ยังคงขาดความมีชีวิตในงาน นำหนักคำที่ไข่มุกมากเกินไปทำให้งานโดดไม่มีตรงไหนเด่น และยังทำให้ Text ของหนังสือบางหน้าอ่านยาก ภาพประกอบที่ไขได้พยายามคิดให้ออกมาสื่อความหมายเข้าใจง่าย มีการใช้เทคนิคคอลลาจเข้ามาช่วยทำงานไม่น่าเบื่อ

4.1

4.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

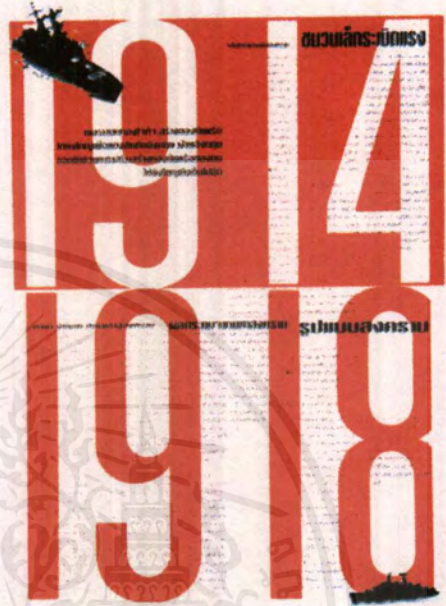

สงครามคือส่วนขยาย
ของเมืองการเมือง และ
กองทัพคือเครื่องมือ
ของชนโสภนายทางเมือง

สงครามคือ ภัยที่ เกิด
จากนาซีเยอรมนี

4.3

4.4

4.5

4.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุดเพิ่ม "แฝด" ลิตเตอรัว

ชุดเพิ่ม "แฝด" ลิตเตอรัว เป็นชุดหนังสือที่จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และทำความเข้าใจกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนไทยในอดีต

ชุดนี้ประกอบด้วยหนังสือที่คัดสรรมาอย่างดี ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตและค่านิยมของคนไทยในอดีตได้อย่างชัดเจน

ชุดเพิ่ม "แฝด" ลิตเตอรัว เป็นชุดหนังสือที่จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และทำความเข้าใจกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนไทยในอดีต

ชุดนี้ประกอบด้วยหนังสือที่คัดสรรมาอย่างดี ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตและค่านิยมของคนไทยในอดีตได้อย่างชัดเจน

4.11

ภาพ ลังโลก มิตรสัมพันธ์

มิตรภาพคือหัวใจของทุกชีวิต... มิตรภาพคือหัวใจของทุกชีวิต... มิตรภาพคือหัวใจของทุกชีวิต...

มิตรภาพคือหัวใจของทุกชีวิต... มิตรภาพคือหัวใจของทุกชีวิต... มิตรภาพคือหัวใจของทุกชีวิต...

4.12

สงครามหนึ่ง... สงครามหนึ่ง

สงครามหนึ่ง... สงครามหนึ่ง... สงครามหนึ่ง... สงครามหนึ่ง... สงครามหนึ่ง...

4.13

โลกค้นคว้า... เครื่องบินรบ

โลกค้นคว้า... เครื่องบินรบ... เครื่องบินรบ... เครื่องบินรบ... เครื่องบินรบ...

โลกค้นคว้า... เครื่องบินรบ... เครื่องบินรบ... เครื่องบินรบ... เครื่องบินรบ...

4.14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5
ผลงานจริง

จากแบบร่างทั้ง 2 ครั้ง ที่ได้ทำมานั้น ผู้ออกแบบได้ให้นำหนักในเรื่องประวัติศาสตร์ของการเกิดสงครามโลกทั้ง 2 ครั้งมากเกินไป วัตถุประสงค์ของงานจริง (สงครามโลกครั้งที่ 3) ที่ต้องการจะบอกนั้นแทบไม่มีเลย เมื่อได้รับคำแนะนำว่าควรจะเน้นเนื้อหาหลักที่ต้องการจะบอกกับผู้อ่าน ให้เห็นถึงวัตถุประสงค์ของหนังสือเล่มนี้อย่างชัดเจน จึงได้มีการแก้ไขจนออกมาเป็นผลงานจริงดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

LEAVE

ภาพ 5.1 หน้าคู่ ปกหน้า-ปกหลัง ขนาด 31 X 23 นิ้ว

- แนวความคิด**
- ปกหน้า ชื่อหนังสือ ได้มีการออกแบบให้เหมือนสัญลักษณ์ IBM เพราะเป็นสื่อสัญลักษณ์ที่คนทั่วโลกรู้จัก เหมาะกับความหมายในชื่อหนังสือ
 - ตัวข่าว เป็นแบบพาดหัวยักษ์เต็มหน้า มีขนาดใหญ่ เพื่อเรียกร้องให้ผู้อ่านมีความอยากรู้อยากเห็น ดึงดูดความสนใจด้วยประโยคที่ท้าทาย และต้องการให้หนังสือเล่มนี้คือสื่อแรกที่ผู้อ่านจะมีส่วนร่วมไปจนจบ
 - ภาษาที่ใช้มีความสุภาพแอบแฝงอยู่ เช่นเดียวกับกับปกหลัง
 - สีที่ใช้ในตัวอักษรแทนภาพธงชาติอเมริกา ตัวการใหญ่ในการปล้น
 - ส่วนปกเล็กย่อยจะมีอยู่ใน ข่าวสารต่างๆในแต่ละส่วน ซึ่งมีเนื้อหาสอดคล้องที่จะสื่อถึงแนวความคิดของหนังสือเล่มนี้
 - ปกหลัง ออกแบบให้มีแนวความคิดเดียวกับปก คือบทสรุปของหนังสือเล่มนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ 5.2 หน้าคู่ สื่อเศรษฐกิจ กับ สื่อสารสนเทศ

- แนวความคิด หน้าซ้าย ภาพประกอบที่คิดขึ้นต้องการสื่อให้เห็นว่า 'เงิน' คืออาวุธหลักที่ใช้ในการดำเนินสงครามครั้งใหม่นี้ ในการล่าเมืองขึ้นทางเศรษฐกิจโดยบริษัทข้ามชาติ
- หน้าขวา ภาพประกอบที่คิดขึ้นต้องการสื่อให้เห็นว่า 'สื่อ' คืออาวุธหลักที่ใช้ในการดำเนินสงครามสารสนเทศ โดยการล่าเมืองขึ้นทางวัฒนธรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

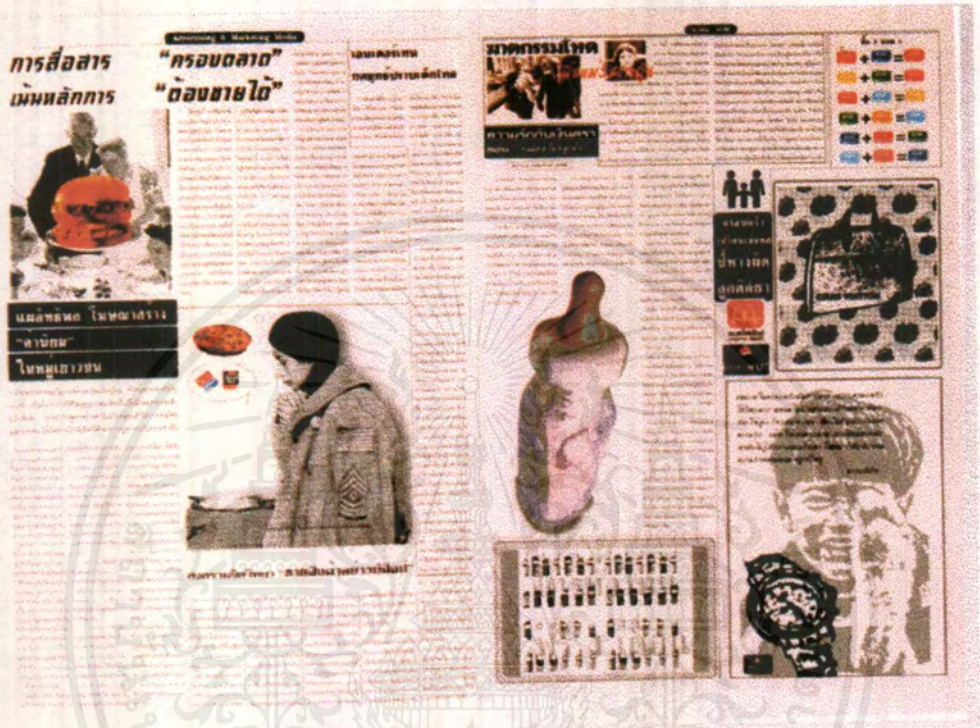
ภาพ 5.3 หน้าคู่ การโฆษณาชวนเชื่อ กับ สื่อสงคราม

แนวความคิด

หน้าซ้าย การโฆษณาชวนเชื่อ คืออาวุธที่มีใหม่มาตั้งแต่สมัยสงครามโลกจนถึงสงครามที่ผ่านมา กลยุทธ์ในการเอาชนะคู่ต่อสู้ด้วยการใช้สื่อเป็นตัวกลาง

หน้าขวา ภาพประกอบเป็นลูกระเบิดนิวเคลียร์ที่อเมริกาได้ทิ้งในประเทศญี่ปุ่น แต่ปัจจุบัน อเมริกาได้ทิ้งมันอีกครั้งในประเทศไทย จึงได้คิดภาพประกอบนี้ขึ้นมา เพื่อสื่อถึงความหมายในการทำสงครามเหมือนกันแต่คนละรูปแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

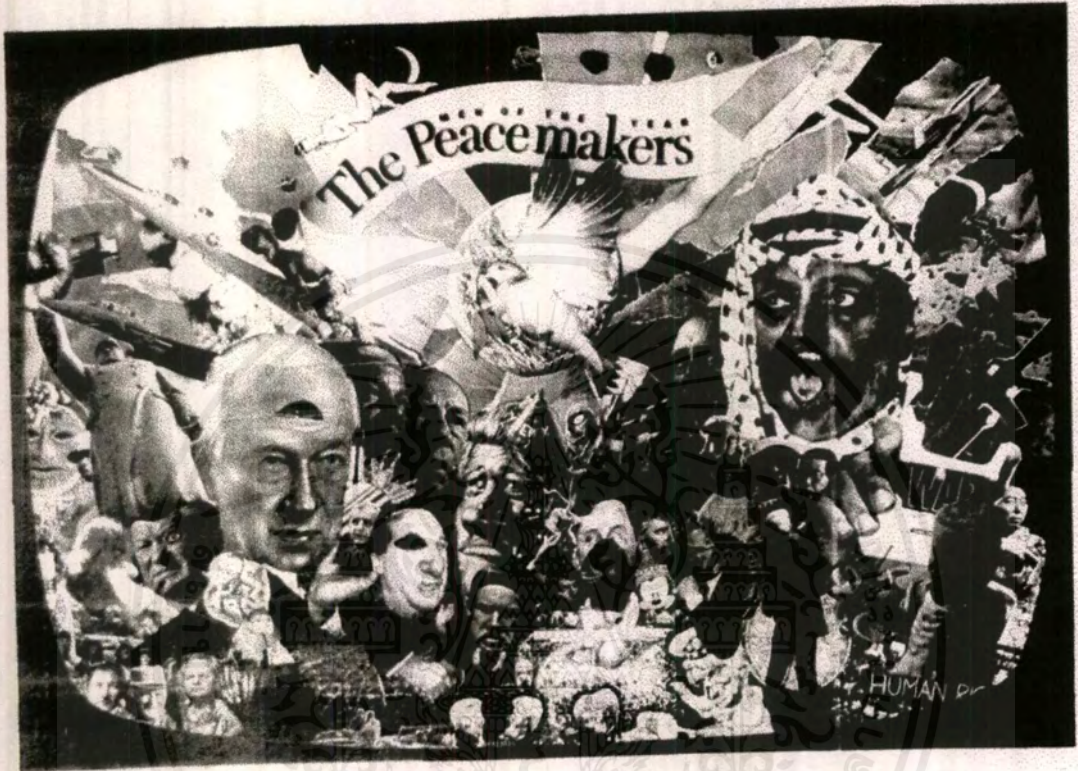
ภาพ 5.4 หน้าคู่ การโฆษณาและการตลาด กับ บ้านโลกาภิวัตน์

แนวความคิด

หน้าซ้าย ภาพประกอบที่คิด ได้นำภาพที่มีอยู่แล้วมาสร้างสรรค์ใส่ความคิดให้กับภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาข่าวสารในหน้านี้

หน้าขวา ภาพประกอบที่คิดไว้สื่อความหมายได้ชัดเจน เพราะเนื้อหาสาระหลักในหน้านี้ที่บอกจะถึงวัตถุประสงค์ในหมู่เด็ก สังคมครอบครัวยุคโลกาภิวัตน์กับการเลี้ยงลูกด้วยเงิน โฆษณาได้ออกแบบจัดวางให้เนื้อที่ครึ่งหนึ่งในหน้านี้ เพื่อต้องการเน้นให้เห็นถึงค่านิยมนี้ ต้องการให้ผู้อ่านได้คิด เพราะจุดประสงค์ของหนังสือเล่มนี้ ไม่ได้มีโฆษณาไว้ขายสินค้าแน่นอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ 5.5 หน้าคู่กลาง สงครามอยู่ในบ้าน

แนวความคิด

หน้ากลางทั้งหน้า ภาพประกอบที่นำมาใช้นั้น ต้องการให้หน้านี้เป็นช่วงพัก จึงได้นำภาพประกอบต่างๆ มาคอลลาจ เพื่อให้เกิดความหมายของภาพใหม่เข้ากับงาน หน้านี้เปรียบเสมือนบทนำของหน้าต่อไป
(สงครามอยู่ในบ้าน เพราะเราดูมันทุกวันในห้องรับแขก)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ 5.6 หน้าคู่ สื่อทีวี กับ อาหารและสุขภาพ

แนวความคิด

หน้าซ้าย ภาพประกอบแรกเป็นภาพสมองที่บรรจุไปด้วยสื่อต่างๆทั่วโลก

ภาพประกอบสองใช้ลักษณะรวมของภาพเป็นการดู และต้องการสื่อความหมายให้ผู้อ่านเห็นถึงการโฆษณาชวนเชื่อจากทีวี สื่อที่กำลังรุกรานวัฒนธรรม

โฆษณาด้านล่างสุด ดอกย้าความเป็นทีวี ที่เดี๋ยวนี้เราสามารถซื้อของทางทีวีได้
หน้าขวา เต้นที่เนื้อหาข่าวสารบอกถึงการบริโภคอาหารขยะ กินแล้วอ้วนนั่นเอง จึงล้อเลียนโดย
ใช้งานโฆษณาสื่อความหมายให้คิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

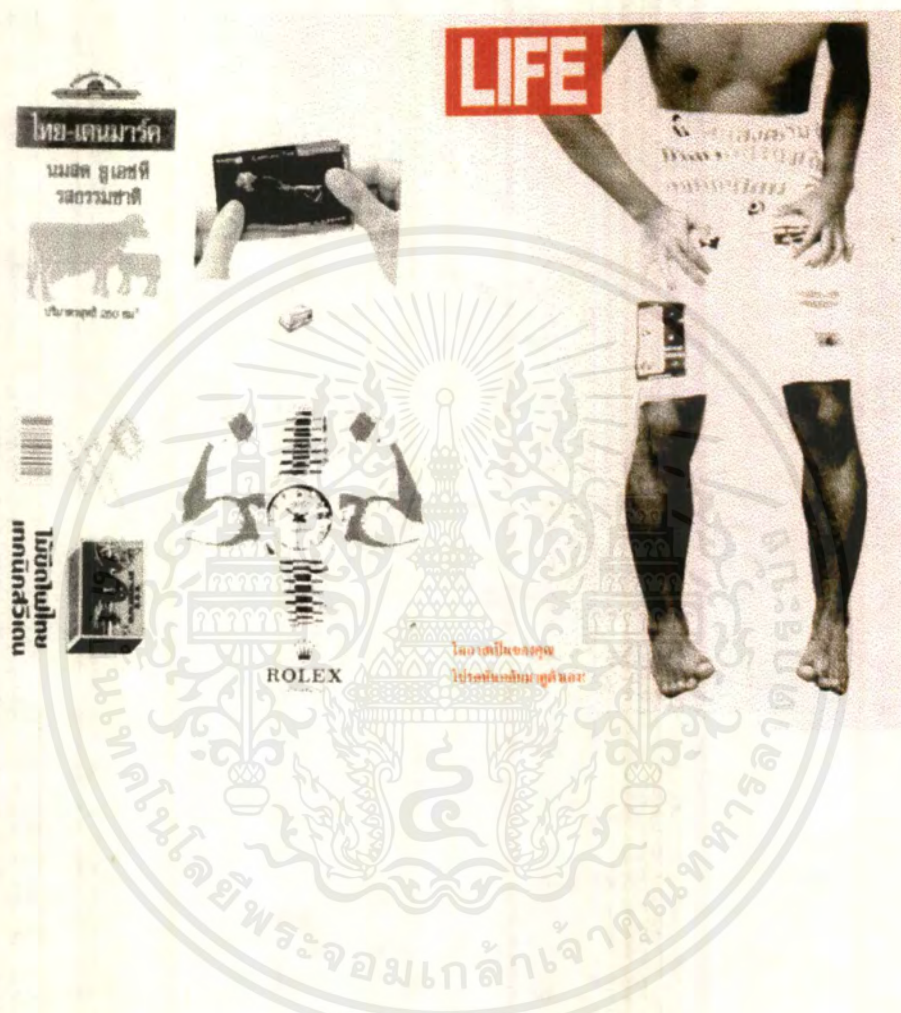
ภาพ 5.7 หน้าคู่ สื่อภาพยนตร์ กับ สื่ออิเล็กทรอนิกส์

แนวความคิด

หน้าซ้าย ภาพประกอบได้คิดใช้ภาพโปรแกรมหนังจริงๆ ที่อยู่ในหนังสือพิมพ์ นำมาจัดวาง และทำภาพให้เป็นเนกาตีฟ (อิทธิพลครอบงำ) โดยให้ภาพยนตร์ไทยถูกแวดล้อมไปด้วยภาพยนตร์จากต่างประเทศ ขนาดของส่วนที่โฆษณาาก็ให้เป็นไปตามความหมายที่สื่อให้คิด นอกจากเนื้อหาในหน้าแล้ว

หน้าขวา ภาพประกอบจะบอกถึงอิทธิพลของสื่อที่ไม่สามารถควบคุมไว้ได้ เพราะเทคโนโลยีที่ฉลาดล้ำยุค เกิดกรณีที่เรียกว่า 'ข่าวสารมากเกินไป' ที่คือดาบสองคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ 5.8 หน้าคู่ โฆษณาสินค้า กับ สื่อปล้น

แนวความคิด

หน้าซ้าย ต้องการให้ทั้งหน้าเป็นหน้าโฆษณาจริงๆ ไม่มีการแทรกด้วยข่าวหรือเนื้อหาอื่น เพื่อเน้นความหมายในแต่ละสินค้าที่ต้องการสื่อให้ผู้อ่านได้คิด

หน้าขวา ภาพประกอบได้ทำขึ้น เพื่อให้แนวความคิดของหนังสือเล่มนี้ชัดเจนมีความต่อเนื่องด้วยความหมาย และได้ล้อเลียนสื่อโดยการใช้ชื่อมาประกอบ เป็นหน้า ที่ผู้ออกแบบตั้งใจให้ผู้อ่านคิดก่อนจบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6 ผลสรุป และข้อเสนอแนะ

จากการที่ได้ศึกษาและจัดทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ถึงปัญหาต่างๆ ระหว่างการทำงาน และวิธีการแก้ปัญหาหลายอย่างด้วยกัน การออกแบบหนังสือ ‘สงครามโลกครั้งที่ 3’ นี้ต้องอาศัยความพยายาม อุตุน เรียนรู้อย่างมาก มันไม่ใช่เรื่องง่ายและก็ไม่ใช่เรื่องยากที่จะเข้าใจและจัดทำออกมาได้ตามภูมิปัญญาของการเป็นนักศึกษา ที่ต้องการอยากจะทำผลงานที่ตนเองภูมิใจของกรเกิดสงครามโลกครั้งนี้ เพราะข้าพเจ้ามีความเชื่อใน บทความ บทวิเคราะห์ ฯลฯ ของนักวิชาการ คอลัมน์นิสต์ที่มีเกียรติหลายท่าน ที่ได้สนใจในมุมมองเดียวกันกับข้าพเจ้า แต่มักจะถูกจัดทำขึ้น หรือแทรกขึ้นในหน้าเล็กๆ ของหนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือแหล่งข่าวอื่นๆ เท่านั้น ไม่ได้ถูกให้ความสำคัญเพียงพอที่จะเป็นประเด็นน่าสนใจได้ ทั้งที่มันมีความน่าสนใจสำหรับข้าพเจ้า และอีกหลายๆ คนที่น่าจะหันมาสนใจ ข้าพเจ้าในฐานะนักศึกษาซึ่งมีโอกาที่จะจัดทำวิทยานิพนธ์ จึงออกแบบหนังสือที่ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ เพื่อที่ว่าผู้อ่านอีกหลายๆ คนนั้นได้หันมาสนใจ

หนังสือเล่มนี้ยังมีจุดบกพร่องอีกมากมายที่พร้อมจะได้รับการแก้ไขให้ดีขึ้นกว่าเดิม หากมีผู้สนใจ

บรรณานุกรม

1. ยุพดี ฐิติกุลเจริญ. ทฤษฎีการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2537.
2. วัฒนา พุทธางกูรานนท์. สื่อสารมวลชนกับสังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2533.
3. สมควร กวียะ. การสื่อสารมวลชนบนบทบาทหน้าที่ต่อชีวิตความรับผิดชอบต่อสังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.
4. โจนบาร์เจอร์, พอลไบรอนแอนโทนี. สงครามจิตวิทยา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เจริญธรรม, 2507.
5. แมคไบรด์, ฉอง. การสื่อสารกับสังคมสำหรับใจรุ่นและอนาคต หลายสำเนียงจากโลกเดียวกัน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พิมพ์เนศ, 2528.
6. ทอฟฟเลอร์, อัลวิน. คลื่นลูกที่สาม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์, 2539.
7. ทอฟฟเลอร์, อัลวิน. สงครามและสันติภาพแห่งศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์, 2538.